

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Број:12 К.бр.255/14
Дана 31.03.2017.године
Ул.Катанићева 15
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Виолете Јовановић, председника већа, судија поротника Снежане Милић и Љубинке Недељков, чланова већа са записничарем Биљаном Живковић у кривичном поступку против **окривљених Стефановић Јована и Петрих Александра**, због кривичног дела убиства на мах у покушају из чл. 115 КЗ-а у вези члана 30 КЗ и др., по оптужници ВЈТ-а у Београду Кт.бр. 960/11 од 19.01.2012.године, прецизираој на главном претресу дана 05.04.2012.године, прецизираој и преквалифицираној поднеском од 09.01.2017.године и прецизираој на главном претресу од 08.03.2017.године, након одржаног усменог, главног и јавног претреса, започетог дана 27.02.2015.године, а настављеног дана 14.12.2016.године и дана 08.03.2017.године, у присуству заменика ВЈТ-а у Београду Леоноре Цвијовић, окривљеног Стефановић Јована са брањиоцем адвокатом Аксин Ђорђем и окривљеног Петрих Александром, са брањиоцем адвокатом Александром Панчевским, донео је једногласно дана 08.03.2017.године, а дана 31.3.2017.године и јавно објавио

ПРЕСУДУ

ОКРИВЉЕНИ СТЕФАНОВИЋ ЈОВАН, [REDACTED]

ОКРИВЉЕНИ ПЕТРИХ АЛЕКСАНДАР, [REDACTED]

КРИВИ СУ

Што су:

окривљени Стефановић Јован

-Дана 24.11.2011.године, око 15,30 часова, у Земун пољу у ул. [REDACTED], у стању битно смањене урачунљивости, чије су способности схватања значаја свог дела и могућности управљања поступцима биле битно смањене, свестан да може учинити дело, па је на то пристао, покушао да лиши живота на мах ошт.Петрих Александра, доведен без своје кривице у јаку раздраженост, нападом и злостављањем Петрих Александра, из пиштола марке [REDACTED] калибра 7,62мм фабрички број [REDACTED] који је неовлашћено носио, у правцу Петрих Александра испалио два пројектила, од којих га један пројектил погодио у пределу груди и леве надлактице, на тај начин што је након физичког сукоба и више упућених претњи ошт.Петрих Александра у временском интервалу од 19.11.2011.године до 23.11.2011.године, несугласица у вези са плаћањем рачуна заједничког водомера, пословних простора које користе, и када је наведеног дана 24.11.2011.године, након што се окр. Стефановић Јован својим возилом довезао на паркинг, по изласку из возила, Петрих Александар заједно са НН лицима пришао окр.Стафановић Јовану и замахнутим ударцем руке га оборили на тле а затим више пута га замахнутим ногама шутирали по телу и уз упућене вербалне претње Петриха Александра“Убићемо те, и жену и дете и све што имаш” нанели му лаке телесне повреде у виду прелома седмог ребра са леве стране нагњечине грудног коша, и када је Петрих Александар заједно са НН лицима кренуо да се удаљава, окр. Стефановић Јован је испод патоснице свог возила извадио пиштолј, за чије ношење није имао одобрење надлежног органа, свестан свога дела и хтео његово извршење, из ког пиштолја је у правцу Петрих Александра испалио пројектиле, од којих га један погодио у леву половину грудног коша и леву надлактицу, којом приликом је задобио тешку телесну повреду опасну по живот, у виду једне прострелине грудног коша, праћену преломом трећег и четвртог ребра са леве стране са поткојним емфиземом са леве стране, без излива крви и ваздуха у леву половине грудне дупље и прострелине меких ткива леве надлактице,

-чиме је извршио кривично дело убиство на мах у покушају из члана 115 у вези члана 30 КЗ и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ

окривљени Петрих Александар

-Дана 24.11.2011.године око 15,30 часова у Земун пољу у ул. [REDACTED], у стању урачунљивости, свестан значаја свог дела и чије могућности управљања поступцима су биле очуване, свестан противправности свог дела и чије извршење је хтео, злостављањем другог, вршењем насиља према другом значајније угрозио спокојство грађана и то тако што је са НН лицима пришао окр.Стефановић Јовану замахнутим ударцем руке га оборили на тле, а затим га више пута замахнутим ногама ударао по телу, наневши му лаке телесне повреде у односу на које повреде је поступао са свесним нехатом, па је задобио повреде у виду прелома седмог ребра са

леве стране, нагњечине грудног коша, на месту, у чијој непосредној близини, су се налазили грађани, посетиоци и запослени у оближњим локалима,

-чиме је извршио кривично дело насиљничко понашање из члана 344 став 2 у вези става 1 КЗ

Па суд окривљеног Стефановић Јована применом напред наведених законских прописа и одредби чл. 1, 4, 42, 45 и 54, 56 и 57 Кривичног законика претходно утврђује појединачне казне затвора:

- за кривично дело убиство на мах у покушају из чл. 115 у вези чл. 30 КЗ предходно утврђује казну затвора у трајању од **8 (осам) месеци**,

- за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 КЗ предходно утврђује казну затавора у трајању од **6 (шест) месеци**,

Па га суд применом напред наведених законских прописа и одредби чланова **60 и 63 КЗ**

ОСУЂУЈЕ

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 1 (ЈЕДНЕ) године, у коју казну затвора му се урачунава време проведено у притвору почев од 24.11.2011. године када је лишен слободе до 05.04.2012. године када је пуштен на слободу.

Па суд окривљеног Петрих Александра применом напред наведених законских прописа и одредби чл. 1, 4, 42, 45 и 54КЗ

ОСУЂУЈЕ

НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 8 (ОСАМ) МЕСЕЦИ

На основу чл.348 став 5 у вези чл. 87 КЗ према окр. СТЕФАНОВИЋ ЈОВАНУ изриче се:

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊА ПРЕДМЕТА

и то:

- пиштолј марке "ЦЗ" М-57, калибра 7,62 мм, фабрички број Ц 108379

На основу члана 264 у вези члана 261 ЗКП-а окривљени Стефановић Јован и окр. Петрих Александар се обавезују да на име трошкова кривичног поступка – судског паушала плате свако од по 3.000.динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док се у преосталом делу трошкова кривичног поступка ослобађају плаћања истих.

О б р а з л о ж е ъ е

Оптужницом јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду Кт.бр. 960/11 од 19.01.2012. године, прецизираним на главном претресу дана 05.04.2012.године, прецизираним и преквалификованом поднеском од 09.01.2017.године и прецизираним на главном претресу од 08.03.2017.године, окривљеном Стефановић Јовану стављено је на терет да је извршио кривично дело убиство на мах, у покушају, из члана 115 КЗ у вези члана 30 КЗ и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, док је окривљеном Петрих Александру стављено на терет извршење кривичног дела насиљничко понашање из члана 344 став 2 у вези става 1 КЗ.

У завршној речи заменик јавног тужиоца ВЈТ у Београду Леонора Цвијовић навела је да остаје при ранијој завршној речи, с тим што је додала, имајући у виду да је у међувремену извршено допунско вештачење, сходно којем је тужилаштво извршило прецизирање оптужног акта и окривљеном Стефановић Јовану ставило на терет извршење кривичног дела убиство на мах у покушају, сматра да се у његовим предузетим радњама стичу сва обележја овог дела. Изведени доказа, поред допунског вештачења, иду у прилог наводима оптуженог Стефановић Јована, и то искази сведока ██████████ и ██████████, које су описале како њихова опажања за предметни догађај, посебно ██████████ и ██████████, нико није видела непосредно лица, њихове радње у погледу доњег дела тела, по покрету горњег дела тела је закључила да Петрих и лица са којима је дошао, шутирају Стефановић Јована а које сведокиње су описале и претходна дешавања везано за претње и физички сукоб. У прилогу описа психичког стања у коме се оптужени Јован налазио поред напред наведеног, говори и исказ сведока ██████████, који каже да никада није видео Јована у таквом стању, да га ██████████, као и ██████████, који се нису изјашњавали о самом делу, већ о околностима након извршеног кривичног дела и описивали психичко стање Јована, да је био унезверен, па када се све то доведе у везу са напред изведеним доказима, као и налазима вештака, како психијатра и психолога, тако и медицинске струке и балистичара, сматра да је оптужени Јован, без своје кривице, доведен у стање јаке радражености, због чега му је стављено на терет убиство на мах у покушају. Имајући у виду да је предметном приликом Стефановић Јован у Петрих Александра пуцао, где је испалио два хица, од кога је један погодио Петрих Александра, а која повреда је тешка телесна, опасна по живот, те како није дошло до смртног исхода, дело је остало у покушају. Што се тиче другог дела из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, ту се ништа није променило, окривљени је признао да није имао дозволу, нити за држање, нити за ношење пиштолја, те његова одбрана, да је баш тај дан понео пиштолј да би га легализовао за тужилаштво није прихватљива, имајући у виду да је ту могућност имао и пре тога.

У погледу кривичног дела које се Петрих Александру ставља на терет, ту се у погледу изведенih доказа ништа није изменило, тако да тужилаштво у односу на тај део остаје при ранијој завршној речи. Из медицинске документације се утвређује да је Стефановић Јован задобио лаку телесну повреду. Из свега напред наведеног, предложила је суду да оптужене огласи кривим за кривична дела која им се стављају на терет и казни их по закону.

Стефановић Јовица и Петрих Александар, у односу на дела где имају својство оштећених нису истакли имовинско – правне захтеве.

Износећи своју одбрану окривљени Стефановић Јован је навео да његов локал – фризерски салон и локал Петрих Александра имају заједнички водомер, због којег имају велики проблем, јер им стижу велики рачуни. Покушао је да са газдарицом од које изнајмљује локал договори уградњу контролног водомера, међутим Петрих Александар није хтео да контактира са њом, већ му је доносио рачуне и говорио му да он више мора да плати по тим рачунима, јер троши више воде. После њиховог договора, стављен је нов водомер. 19.11.2011. године, и то о трошку окривљеног, међутим Петрих Александар, га је позвао телефоном, и питао га одакле му право да доводи људе у његов локал да мењају водомер, а окривљени Јован га је подсетио да су се тако њих двојица договорили. Петрих је почeo да му прети, говорећи му: „Знаш ли ко сам ја, хоћеш сада да дођем да ти исчупам уши и налупам шамаре“, на шта му је окривљени рекао да не виче на њега и спустио му слушалицу. После 15-ак минута окр.Петрих је дошао у његов локал, ударио му шамар, а окривљени Јован му је у одбрани узвратио, након чега је он побеснео, претио је да ће га убити, иселити из насеља, па је окривљени рекао радници да позове полицију, а Петрих му рекао да му ни полиција неће помоћи, узео један фен за косу и почeo да разбија инвентар по локалу. Дошла је полиција, узела му податке и написала неку пријаву.

Дана 21.11.2011. године, радницу у његовом локалу, је након одласка са његове славе сусрео Петрих, и њој је рекао да му пренесе да ће га убити и да ће му „јебати матер“. Данас 23.11.2011. године је све то пријавио ПИ Батајница ПС Земун и тамо му је инспектор [REDACTED] рекао да сутра доведе раднице да потврде ту његову причу. Сутрадан 24.11.2011. године је његове раднице [REDACTED] и [REDACTED] одвезао у ПИ Батајница, оне су све испричале, а инспектор [REDACTED] је рекао да ће преузети овај случај од понедељка, јер је у великому послу. Након тога су отишли у локал. Око 14,30 часова је отишао по дете у вртић, а [REDACTED] је рекао да ће око 15,30 часова доћи у салон. [REDACTED] га је позвала око 15,20 часова и рекла му да га је тражио Петрих са још тројицом момака које никада раније није видела. Окривљени је позвао 92 и рекао им да га испред његовог локала чека човек који му прети смрћу и кренуо је ка локалу. Паркирао је кола на паркингу, изашао је из свог аута, није стигао ни да затвори возачева врата када га је напао Петрих и још три момка која не познаје. Бацили су га на земљу и крвнички га шутирали, ту одмах поред возачевих врата, а чуо је Петриха како у паузи шутирања задихано говори „Убићемо те, и жену и дете и све што имаш“. Сви су га шутирали по целом телу, а он је савијао главу да би је сачувао, јер је два месеца пре тога има операцију -девијације носа. Не зна колико су га дugo шутирали. То место где су га шутирали је од његовог локала удаљено 15-ак метара, али није сигуран да ли је из локала све ово могло да се види, због једног паркираног возила, поред његовог на паркингу. У тренутку је чуо да један од момака говори „Бежи полиција“, а један од њих га је држао за главу и викао „Оћеш још да зовеш полицију“ и шутирао га у главу. Док га је тај шутирао, и сви остали са Петрихом су били присутни, а сви су се разбежали, претпоставља, када је неко од њих рекао „Бежи полиција“, али то бежање није видео, јер му је била савијена глава. У тренутку када је можда прошао један секунд од последњег ударца који је задобио, окривљени је протурио руку кроз отворена возачева врата његовог аута и испод патоснице код возачевог седишта је извадио пиштол „Тетејац“, репетирао га, исправио се и тада је видео окр.Петриха како иде према њему, говорећи му да ће му убити и жену и дете и све што има, након чега је

испалио два пројектила без намере да га убије, већ да га заустави, јер се бојао за свој живот. Испалио је два пројектила, један за другим, а он је у том моменту био удаљен 5 метара, можда и више, не може да определи. Зна да је окр.Петрих пао после другог метка. Окривљени је мислио да је пројектиле испалио у правцу његових ногу, јер му је била таква позиција пиштоља у тренутку опаљења, а само је хтео да га уплаши. Касније је чуо да га је погодио у груди, али то није жеleo. Не зна где су се остали момци налазили када је пуцао, јер их није видео. Пиштољ који је носио са собом припада његовом покојном оцу који је умро у августу месецу 2010. године, оставинска расправа није одржана, нема било какву дозволу за тај пиштољ, а тог дана је први пут понео пиштољ, јер је имао намеру да га преда Земунском СУП-у да му залију цев и да то буде трофејно оружје. Пиштољ није понео због претњи Петриха, а држао га је испод патоснице у колима, јер није знао где друго да га држи. Пиштољ није предао у ПИ Батајница где је тог дана већ био, јер је хтео да га преда у ПС Земун, а и искрено када је са радницама ишао у ПИ Батајница, пиштоља се није ни сетио. Све време док су га тукли био је на земљи и покушао је да се подвуче под његов ауто, али није успео. Као последицу шутирања, има једно поломљено ребро, а рекли су му и да му је лева рука поломљена, те има гипс на левој руци. Истражни судија је на записнику констатовао да се на левој руци окривљеног налази гипс од подлактице до прстију леве руке. Након овога је констатовао да окривљени поседује медицинску документацију, као и рентгенске снимке задобијених повреда, те да додаје да је прегледан у Ургентном центру Београд. Даље је навео да Петрих Александра познаје 3 године уназад. Раније никада нису имали сукоба, посећивали су се, односно окривљени је одлазио у његов кафић, а он је долазио код њега у фризерски салон и тако су се знали. Нису били другари, али су били познаници. У моменту када је пуцао на Петриха налазио се на 2-3 метра од аутомобила. Петрих је био окренут ка њему, закорачио је десном ногом, а имао је подигнуту леву руку. Одмах након пуцња окривљени је извадио метак из цеви и оквир из пиштоља, ставио их у цеп, бацио је пиштољ на траву и отишао до његове играонице да каже да зову хитну помоћ. При одласку до играонице пролазио је поред Петриха и видео је да је жив.

Износећи одбрану на главном претресу одржаном дана 27.02.2015.године окривљени Стефановић Јован је у потпуности остао при дотадашњој одбрани, с тим што је додао да је након испаљења извадио оквир из пиштоља, како не би неког угрозио и да га је претходно репетирао да не би остао метак у цеви.

Одговарајући на питање браниоца окривљеног Петрих Александра, адв.Александра Панчевског, чији је водомер, окривљени Јован Стефановић је навео да је један водомер, а два локала, да један локал држи он, а други држи другоокривљени, а власник водомера је онај чији је локал, односно припада граду Београду као власнику локала. [ ] је од града узела под закуп те локале и њима их издала, а на даље питање браниоца, да ли је наштетовао водомер да не мери потрошњу воде, окривљени је навео да није.

Суд је као нецелисходно одбио питање браниоца адв.Панчевског, да ли је окривљеном познато који је износ казне од стране водовода уколико се претплатник ухвати у неовлашћеном коришћењу воде као правно лице, имајући у виду да није предмет поступка.

Бранилац адвокат Александар Панчевски је приговорио оваквој одбрани окривљеног, из разлога што водомер припада власнику фирме „Дуки кидс“ д.о.о., јер је било разговора већ тим поводом, шта ће бити уколико дође до проблема око плаћања казне за воду.

Окривљени Стефановић Јован, одговарајући на даља питања адвоката другоокривљеног је негирао да је ударио другоокривљеног Петрих Александра.

Одговарајући на питање заменика ВЈТ-а, у ком се положају налазио када је дохватио пиштолј испод патоснице у возилу, окривљени Стефановић Јован је навео да не може да прецизира, али да мисли да је био у клечећем положају, јер је био већ на земљи. Мисли да је био у клечећем положају, да није устајао, а на даље питање тужиоца, колико је времена прошло од престанка напада, па до испаљења пројектила, окривљени је навео да је прошло пар секунди.

Одговарајући на питање суда, у ком положају је био окр. Петрих Александар у моменту пре него што је у њега пуцао, окривљени Стефановић Јован је навео да је Петрих био окренут према њему, са издигнутом левом руком савијеном у лакату, у руци није држао ништа, закорачио је једним кораком и кренуо ка њему, био је на удаљености од 2-3 метра, можда и више, не може да определи, када је испалио два хитца мисли у правцу његових ногу.

Након што су му предочени наводи сведока [REDACTED], [REDACTED]

[REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED], окривљени Стефановић Јован је навео да је све то намонтирано и није тачно, он је ушао и рекао да зову хитну помоћ, није рекао „Убио сам [REDACTED] и „Убију и вас“. Један од сведока, који је био његова муштерија, је описао његово стање и како је тада изгледао. Био је уплашен за свој живот и живот своје породице, али и живот Петриха, кога није имао намеру да убије.

Одговарајући на питање суда, шта је мислио узимањем пиштолја, имајући у виду, како је сам описао, да је окр. Петрих Александар голорук кренуо на њега, будући да је пиштолј сам по себи опасан и да постоји опасност да неког убије, окривљени Стефановић Јован је навео да се тада плашио за свој живот и једноставно је сматрао да ће се тако одбранити. Раније никада није употребљавао пиштолј, а на даље питање суда, због чега носи пиштолј, за који нема дозволу, окривљени Стефановић Јован је навео да је пар дана пре тога понео пиштолј да га преда полицији, пиштолј је био од његовог покојног оца из Врњачке бање, да је његова мајка дошла дана 19.11. и на основу договора са њом, она је понела тај пиштолј како би га он предао полицији до завршетка оставинске расправе. Пиштолј је наследство његовог оца и од када га је мајка донела, он га је држао у аутомобилу, јер је била слава и било је много деце.

Одговарајући на даље питање суда, због чега, ако је већ било сукоба са окр. Петрихом, када је звао полицији, зашто пиштолј није тада предао, окривљени Стефановић Јован је навео да је био у контакту са полицијским службеником из ПС Земун, који му је рекао да га задржи, да се пиштолј не би загубио док се не заврши процедура, то лице се зове Александар и био му је муштерија, али нема ближе податке о њему, а на даље питање суда, да ли зна да не сме да држи пиштолј, окривљени је навео да зна, али га је из најбоље намере носио, да се нешто не деси.

Сигуран је да је предметном приликом било три лица и окр. Петрих Александар, а након што му је предочен исказ сведока [REDACTED] навео је да остаје при свом исказу. Петрих Александар му је пришао са леве стране, а остала лица су му пришла са десне стране, када је изашао иза аутомобила Петрих га је ударио песницом десне руке, негде га је ударио и он се савио, неко од других лица га је ударио у потиљак, није видео чиме, ударац је био са леђа и након њега је пао. Након тога га је Петрих шутирао, једно

лице га је држало за косу и ту су га сви ударали по телу. Од тих удараца је био сав модар, а након два дана су му се на рукама и глави појавили хематоми. Док га је штуирао Петрих му је претио речима „Јебају ти матер, побију ти све што имаш, иселију те одавде, знаш ти ко сам ја“. Петриха је од раније познавао и имали су коректне односе, не зна зашто је дошло до сукоба, долазио је код њега у салон и шишао се, а и он је долазио код Петриха у играоницу са децом.

Одговарајући на питање суда окр. Стефановић Јован је навео да је предметном приликом био уплашен за свој интегритет, обзиром да је знао како се такве ствари решавају у Земуну, зато је и тражио полицијску заштиту, сматрао је да ће полиција то да реши. Међутим, до тога није дошло. Када су га крвнички ударали он је све време покушавао да се подвуче под свој ауто, а у једном тренутку, пошто су му врага остала отворена, успео је руком да се докопа патоснице, испод које је био пиштолј. Сматрао је да ће се они, када узме пиштолј, уплашити, тројица су се разбежала, али је окривљени Петрих остао у положају како је описао, са замахом руке на њега.

Бранилац окривљеног Стефановић Јована адвокат Ђорђе Аксин је у завршној речи навео да је одбрана оптуженог Стефановић Јована све време током поступка доследна, с тим што је он раније оспоравао правну квалификацију дела, а имајући у виду да је тужилаштво у међувремену извршило преквалификацију дела и сада оптуженом ставило на терет кривично дело убиство на мах у покушају, то одбрана не спори чињенични опис, ни правну квалификацију везано за то дело, а које је оптужени признао. Што се тиче другог дела, чињеница је да је окривљени исти пиштолј носио без дозволе, те да није имао одобрење за држање, али како је предметни пиштолј остао иза његовог покојног оца, који је имао дозволу за држање и ношење, пиштолј је требао да буде предмет оставинског поступка. Предложио је суду да у односу на ово дело примени одредбе става 5 члана 348 КЗ. Предложио је суду да оптуженом ублажи казни испод законског минимума и да му јединствену казну услови или примени одредбе члана 45 став 5 и 6 КЗ и одреди да исти издржава у кућним условима на адреси Словачка бр.56 Добановци. Уз наведено бранилац је доставио завршну реч и у писаном облику, а суд је у њеј истакнуте наводе имао у виду при доношењу одлуке.

Окривљени Стефановић Јован је у завршној речи навео да је сагласан са завршном речју свога браниоца и да нема шта да дода. Жао му је због свега што се десило.

Суд је имао у виду да је окривљени Петрих Александар у својој одбрани навео да се познаје са Стефановић Јованом 3-4 године, узео је локал који се налази изнад Јовановог фризерског салона да отвори кладионицу. Десетак дана пре овог 24.11.2011. године, срели су се и почела је расправа око водомера односно ко ће колико да плати воде и вербални конфликт због заједничког водомера завршио се тучом. Након тога, истог дана 24.11.2011. године опет су се срели на паркингу, и опет је почела расправа око водомера, након чега су кренули да се песниче на лицу места. Та њихова туча трајала је 2-3 минута, окр.Јован је њега први ударио песницом, а његов друг са којим отвара кладионицу [REDACTED] био је присутан на лицу места и он их је раздвојио. [REDACTED] се није мешао у тучу, само их је раздвојио. Након што му је предочена одбрана окривљеног Стефановића у делу у коме каже да га је окривљени Петрих напао са још три момка, да су га штуирали и да је Петрих претио да ће га убити као и жену и дете, окривљени Петрих Александар је изјавио да то није тачно, стварно му није претио и нико окр.Јована није тукао осим њега. Пошто је окривљеном Петрих

Александру предочен исказ сведока [REDACTED] исти је изјавио да то није тачно, да она не говори истину, те да је тачно оно што је он данас испричао. Иначе, [REDACTED] познаје из насеља и не види ни један разлог да она не говори истину, али могуће је зато што ради код Стефановић Јована. Након што је окривљеном Петрих Александру предочен исказ сведока [REDACTED], исти је изјавио да ни то није тачно. Већ је објаснио како се све десило. Даље је навео да је био окренут према окривљеном Стефановићу право лицем и десну руку је пружио ка њему, питајући га шта то ради, када је окривљени Стефановић пуцао у њега. Не зна где га је погодио први метак, мисли да га је промашио, а затим га је погодио у груди. У болници је лежао око месец дана.

Окривљени Петрих Александар је у одбрани изнетој на главном претресу одржаном дана 27.02.2015. године остао при својој одбрани, с тим што је додао да се водомер води на његову фирму и да је предлагао првоокривљеном да оду заједно да се жале, јер су доста воде трошили, али је он самоиницијативно довео мајсторе и блокирао водомер, када му је он рекао да ће то да плати ако дође казна, а да је окр. Јован на то одговорио да неће да плати. Он је окр. Стефановићу рекао да то не ради, јер он може да одговара због тога, око тога су се чули и телефоном, а овај му је тада спустио слушалицу. Можда седам дана, пре овог догађаја, он је дошао у локал окр. Јована, који је шишао муштерију, кренуо маказама на њега, и ту су се побили. Критичног дана је био сам, није тачно да је било још три лица, да је хтео да се обрачунава повео би кума који има 100 килограма, ишао је да види локал и само је свратио до локала првоокривљеног и питао раднику где је, јер је хтео да види са њим шта да раде у вези воде. Тада је дошао окр. Стефановић Јован и питао га шта он код њега тражи, након чега га је први ударио мисли песницом у око, колико се сећа десно, након чега је он ударио њега и ту су почели да се бију. Након туче је кренуо назад према свом локалу, био је окренут леђима, онда је стао, чуо је глас, окренуо се и видео да првоокривљени држи пиштоль уперен ка њему. Питао га је шта ће са тим, али он ништа није рекао, већ је само опалио два метка. Након што су му предочени наводи одбране окр. Стефановић Јована, исти је негирао његове наводе. Навео је да је пао са стране, али се не сећа. Раздаљина, када је окр. Јован пуцао, била неких 10 метара.

Суд је имао у виду да је окр. Стефановић Јован након изношења одбране окр. Петрих Александра навео да остаје при својој одбрани и да негира наводе истог, лодајући да је по договору дошао човек из водовода и све то оверио и печатом затворио и рекао да га зову ако буде још нешто цурило. После тога је окр. Петрих Александар дошао и њему претио, не зна како је радница то протумачила и Петриху рекла. Није тачно да је у првом сукобу витлао маказама, постоји видео надзор. Није тачно ни да је њега први ударио, нити да је окр. Петрих кренуо да се удаљава, а он пуцао на њега.

Суд је имао у виду да је на главном претресу извршено је суочење окривљеног Стефановић Јована и окривљеног Петрих Александра, на околност разлика у његовим одбранама, где је окр. Јован навео да је окр. Петрих дошао са [REDACTED] и трећим НН лицем, те даље описао начин на који су га тукли, како се већ изјашњавао, те навео да је окр. Петрих звао [REDACTED] његовог кума, коме је рекао „Слушај како цвили као пичка, сада ћемо да му јебемо мамицу“, у осталом делу поновио је своје наводе, на шта је окр. Петрих Александар поновио своје наводе, с тим што је навео да је од окр. Јована био удаљен 30 метара, када је овај пуцао.

Одговарајући на питање суда, зашто је тек сада навео имена, окр. Јован је навео да није знао како се зову, али их је видео после на претресу, а на даље питање суда, зашто то није навео на претресу, када су долазили и били саслушани, окр. Јован је навео да га то нико није питао, а пошто му је предочено да га ни сада нико није питао. окр. Јован је навео да је ето сада то рекао када су се суочили, а да до сада није имао прилику да се суочи са окр. Петрихом и да му то каже.

Бранилац окривљеног Петрих Александра адв.Александар Панчевски је у завршној речи навео да оспорава чињенички опис и правну квалификацију дела које се његовом брањенику ставља на терет, а што, између осталог, доказује чињеница да је тужилаштво више пута мењало диспозитив оптужног акта у вези истог, па ни сада истоничим није доказано, поготово да је дошло до значајнијег угрожавања спокојства грађана и тешког ремећења јавног реда и мира, а што су објективни услови инкриминације овог кривичног дела, јер све се дешава на паркингу где нема људи, осим њих двојице, па се поставља питање кога је ту узне мирио, односно реметио јавни ред и мир. Из свих тих разлога предложио је да суд његовог брањеника ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело које му је стављено на терет.Уз наведено бранилац је доставио завршну реч и у писаном облику, а суд је истакнуте наводе имао у виду при доношењу одлуке.

Окривљени Петрих Александар је у завршној речи навео да је сагласан са речју брањиоца и да нема шта да дода.

Проверавајући наводе преквалификоване оптужнице, као и наводе одбрана окривљених, суд је у току доказног поступка саслушао окривљеног Стефановић Новицу и окривљеног Петрих Александра и испитао судске вештаке др Александра Милошевића и проф. др Наду Јанковић, те на сагласан предлог странака, извршио увид у записник о саслушању осумњиченог Стефановић Јована од 24.11.2011.године у присуству брањиоца адвоката, увид у потврду о привремено одузетим предметима од окр.Стефановић Јована, увид у службену белешку о криминалистичко техничком прегледу лица места, увид у извештај о прегледу ватреног оружја број 19932/11, увид у исказ сведока [REDACTED] дат пред истражним судијом од 01.12.2011.године и са главног претреса, увид у исказ сведока [REDACTED] дат на записнику пред истражним судијом од 01.12.2011.године и са главног претреса, увид у исказ сведока [REDACTED] дат на записнику пред истражним судијом од 05.12.2011.године и са главног претреса, увид у извештај лекара за Петрих Александра са прилогом, увид у исказ сведока [REDACTED] дат пред истражним судијом од 15.12.2011.године и са главног претреса, увид у исказ сведока [REDACTED] дат на записнику пред истражним судијом од 15.12.2011.године и са главног претреса, увид у исказ сведока [REDACTED] дат на записнику пред истражним судијом од 15.12.2011.године и са главног претреса, увид у исказ сведока [REDACTED] дат на записнику пред истражним судијом од 15.12.2011.године и са главног претреса, увид у исказ сведока [REDACTED] дат на записнику пред истражним судијом од 15.12.2011.године и са главног претреса, увид у извештај лекара за окр.Стефановић Јована са прилогом, увид у налаз и мишљење судског вештака професора др Душана Дуњића и Милана Куњадића од 13.01.2012.године, увид у фотодокументацију која је приложена уз напред наведених налаз, као и фотодокументацију одељења криминалистичке технике са лица места, увид у исказ судског вештака др Душана Дуњића са главног претреса од 21.06.2012.године, сходно

члану 406 ЗКП-а, увид у налаз и мишљење комисије судских вештака др Александра Милошевића и др Наде Јанковић од 16.12.2011. године, увид у допунски налаз и мишљење судског вештака др Александра Милошевића и др Наде Јанковић од 18.07.2012. године, увид у допунски налаз и мишљење др Александра Милошевића и др Наде Јанковић од 16.11.2012. године, увид у допунски налаз и мишљење др Александра Милошевић и др Наде Јанковић од 24.03.2016. године, увид у извештај из КЕ за оба окривљена.

Суд је увидом у службену белешку о КТ прегледу лицу места, ПУ за Град Београд, УКП Одјељење за увиђајно-оперативне послове, од 24.11.2011. године утврдио да је у истом наведено да је изласком на лице места утврђено да се исто налази у Земун Пољу, у ул. [REDACTED]. Пиштолј [REDACTED] кал. 7,62 mm ф.бр. [REDACTED] затечен је на травнатој површини у ул. [REDACTED], и то без оквира и без метака у цеви. Ударач наведеног пиштолја затечен је у задњем положају, а оквир у коме се налазило 6 метака и један ван оквира нађени су и преузети од стране полицијских службеника ПС Земун. Једна чаура затечена је на бетонској површини у ул. [REDACTED], док је друга чаура затечена у истој улици на бетонској површини између бројева [REDACTED]. Локва црвене боје налик на крв затечена је на бетонској површини у ул. [REDACTED].

Суд је увидом у службену белешку о криминалистичко-техничком прегледу лица места УКП ПУ за град Београд, Одјељење криминалистичке технике од 24.11.2011. године, утврдио да је у истом наведено да су криминалистичко-техничким прегледом лица места које се налази у Земун Пољу, у ул. Душана Мађарчића испред броја 1 и 1А, пронађени следећи трагови: 1) пиштолј са ознаком [REDACTED] 7,62 mm“ ф. бр. [REDACTED] затечен на травнатој површини у ул. [REDACTED], на 3,00 метара, без оквира, без метка у цеви и ударачем у задњем положају (траг бр. 1). У циљу евентуалног утврђивања ДНК профила узети су брисеви са следећих површина пиштолја: 1) један (1) брис са рукохвата и окидача и један (1) брис са навлаке и ударача; 2) чаура са ознаком на данцу „14 56“, затечена на бетонској површини у ул. [REDACTED], на 17,80 метара од леве ивице објекта и на 0,80 метара од самог објекта (траг бр. 2); 3) локва црвене боје налик на крв затечена на бетонској површини у ул. [REDACTED], на 21,00 метара од леве ивице објекта и на 3,70 метара од самог објекта (траг бр. 3); 4) чаура са ознаком на данцу „1958 ПГ“ затечена на бетонској површини која се налази у ул. [REDACTED] и то на 5,00 метара од десне ивице објекта броја 1 и на 0,30 метара од самог објекта (траг бр. 4); 5) један оквир у коме се налази шест (6) меткова и један (1) метак ван оквира који су на лицу места преузети од полицијских службеника ПС Земун, а које им је по њиховој изјави на лицу места предао окривљени Стефановић Јован (траг бр. 5). Из гардеробе Ургентног центра преузета је једна мајица коју је на себи у тренутку повређивања имао окривљени Петрих Александар, а на истој се уочавају трагови црвене боје налик на крв. У Ургентном центру Клиничко-болничког центра Србије са руку окривљеног Стефановић Јована, у 16,50 часова узети су тестови на „туферу“ за фиксирање честица опаљења метка, један са леве и један са десне шаке. У Ургентном центру Клиничко-болничког центра Србије, са руку окривљеног Петрих Александра у 17,10 часова узети су тестови на „туферу“ за фиксирање честица опаљења метка, један са леве и један са десне шаке. Лице места је фиксирано фотографисањем и скицирањем у затеченом стању.

Суд је увидом у фотодокументацију утврдио шири изглед лица места у насељу Земун Поље, у ул. [REDACTED], међусобни однос трагова обележених бр. 1 и бр. 2, међусобни однос трагова обележених бр. 2, бр. 3 и бр. 4, ближи изглед трага обележеног бр. 1, ближи изглед положаја удараче пиштоља, изглед магацинског простора пиштоља, који је затечен без оквира, изглед цеви пиштоља, ближи изглед ознака на навлаци пиштоља, ближи изглед фабричког броја пиштоља, ближе изгледе трагова обележених бр. 2, бр. 3 и бр. 4, ближи изглед оквира са шест меткова у истом и једним ван оквира (обележен бр. 5), а који је преузет од стране полицијских службеника ПС Земун.

Суд је увидом у потврду о привремено одузетим предметима УКП ПУ за град Београд Одељење за увиђајно-оперативне послове од 24.11.2011. године утврдио да је од окривљеног Стефановић Јована одузет један пиштолј [REDACTED] кал. 7,62 mm ф.бр. [REDACTED] са оквиром и 7 метака.

Суд је увидом у извештај о прегледу трагова употребе ватреног оружја бр. 19932/11 од 25.11.2011. године утврдио да су на преглед достављене две чауре муниције кал. 7,62 x 25 mm, пиштолј марке [REDACTED] кал. 7,62 x 25 mm, фабрички бр. [REDACTED] са седам метака муниције кал. 7,62 x 25 mm. Из предметног пиштоља извршена су пробна опаљења са три достављена метка, којом приликом је дошло до испаљивања пројектила. Опште и идентификационе карактеристике трагова ватреног оружја на достављеним чаурама у потпуности се подударају са општим и идентификационим карактеристикама трагова ватреног оружја на чаурама пробно опаљеним из достављеног пиштоља. Пиштолј марке [REDACTED], фабрички бр. [REDACTED] представља ватreno оружје у смислу члана 2 став 2 тачка I ЗООМ Републике Србије. Обе чауре, пронађене приликом увиђаја након употребе ватреног оружја дана 24.11.2011. године у Земун Пољу, ул. [REDACTED] опаљене су из наведеног пиштоља [REDACTED], фабрички бр. [REDACTED].

Суд је из записника о вештачењу УКП ПУ за град Београд НКТЦ број 19932/11 од 06.12.2011. године са налазом и мишљењем утврдио је да је извршено вештачење четири теста на присуство остатка после опаљивања ватреног оружја и то по два теста узетих са руку окривљених Петрих Александра и Стефановић Јована. Вештачење је имало за циљ да се утврди присуство остатака после опаљивања ватреног оружја на рукама окривљених Петрих Александра и Стефановић Јована, те је након извршене анализе на десној руци окривљеног Петрих Александра пронађена само једна јединствена честица остатака после опаљивања ватреног оружја што је мање од пет јединствених честица које је потребно пронаћи да би се могло сматрати да је лице вршило опаљивање ватреног оружја или руковољ оружјем или муницијом, док су на рукама окривљеног Стефановић Јована пронађене само својствене честице и честице из средине. Стога, резултати анализе тестова на присуство остатака после опаљивања ватреног оружја са руку окривљених Петрих Александра и Стефановић Јована не показују да је било ко од њих двојице вршио опаљивање ватреног оружја.

Суд је увидом у налаз и мишљења комисије судских вештака у саставу др Душан Дуњић – специјалиста судске медицине и Милан Куњадић – балистичар од 13.01.2012. године са фотодокументацијом, утврдио да на основу података из медицинске документације за окривљеног Петрих Александра види се да је он критичном приликом задобио прострелину грудног коша са улазном раном „у пределу левог hemitorахa

парастернално лево“, а улазно у левом аксиларном пределу“, прећене преломима III и IV ресбра са леве стране са поткожним емфиземом са леве стране (аксиларно и супраклавикуларно), без излива крви и ваздуха у леву половину грудне дупље. Контролним снимцима установљен је „масивни плеурални излив“ са леве стране „са компресивном ателектазом“ и потискивањем органа средогруђа удесно. Од стране неурохирурга констатован је „периорбитални хематом“ са десне стране без знакова оштећења можданних структура. Од стране ортопеда установљена је једна рана на „задњој страни леве надлактице у средњој трећини, а на унутрашњој страни у горњој трећини“ са очуваним покретима у левој руци. Садашњим прегледом установљени су ожиљци на месту описаних рана, и то: на 135 цм изнад равни пода, у самој предњој средишњој линији, на средини грудњачиног предела, неправилно овалан, лако испупчен, ружичаст ожиљак, промера око 10x7 mm; на 138 цм изнад равни пода, на 5 цм испод врха леве пазушне јаме, косо положен ружичаст ожиљак, промера 18x5 mm у косматом делу пазушног предела; на унутрашњој страни горње трећине леве надлактице, а на 132 цм изнад равни пода, када је рука опружена уз тело, правилан овалан, лако испупчен ружичasti ожиљак, промера 10x5 mm у равни коже и на задњој страни леве надлактице, на 122 цм изнад равни пода када је рука опружена уз тело, неправилан, лако уочен ожиљак промера 8x7 mm. Према томе, окривљени Петрих Александар је критичном приликом задобио једну прострелину леве половине грудног коша и једну прострелину меких ткива горње половине леве надлактице. У време наношења, сама за себе процењена, прострелина грудног коша са леве стране представљала је тешку телесну повреду опасну по живот. Прострелина меких ткива леве надлактице, сама за себе процењена, у време наношења представљала је лаку телесну повреду. На основу локализације ожиљака на кожи насталих на месту улазних и излазних рана на грудима и левој надлактици може се закључити да је правац канала прострелине грудног коша од напред уназад, здесна улево и навише. Прострелина леве надлактице, са улазном раном на унутрашњој страни горње трећине надлактице (пројектује се у истој висини као и излазна рана из грудног коша, када је рука у отклону) има правац канала здесна улево, од напред уназад и наниже. Међутим, када је лева рука у отклону у раменом делу може се добити праволинијски канал, из чега следи закључак да је окривљени Петрих Александар задобио једну прострелину грудног коша и леве надлактице, једним пројектилом, када му је лева надлактица била у отклону. Овакав закључак се потврђује и чињеницом да се излазна рана прострелине грудног коша пројектује у истој висини са улазном раном у левој надлактици. Прострелина леве надлактице, уколико би се претпоставило да је настала изоловано, могла је да настане само у ситуацији да је лева рука била потпуно издигнута изнад главе, у рамену, тако да је унутрашња страна леве надлактице окренута устима цеви ручног ватреног оружја, а правац и оса канала цеви ватреног оружја да имају смер од доле окомито навише и да је ватreno оружје било усмерено у том правцу. Оваква могућност се не може прихватити из разлога што је пројектил који је прошао кроз грудни кош изашао у близини врха пазушне јаме и на свом путу изласка је морао да оштети део леве надлактице. У тренутку задобијања прострелине грудног коша и леве надлактице окривљени Петрих Александар се налазио окренут предњом и десном бочном страном тела према устима цеви ватреног оружја. Са задобијеним повредама грудног коша и леве надлактице окривљени Петрих Александар је могао да се креће и мења свој положај. Суд је умао у виду да је судски вештач Дуњић приложио и фотодокументацију коју је израдио приликом прегледа овде окр. Петрих Александра, а која описује напред наведене повреде-ожиљке од рана задобијених повреда, како је напред наведено и утврђено.

Према подацима из извештаја лекара специјалисте КЦС Клинике за грудну хирургију од 24.11.2011. године окривљени Стефановић Јован је тога дана примљен у ову установу због „*Fractura costae VII l.sin.*“ (прелома VII ребра са леве стране) без излива крви и ваздуха у грудну дупљу. Поред ове повреде грудног коша, која указује на деловање тупине механичког оруђа, у које спадају и ударци руком, коленом, стопалом и слично окривљени Стефановић Јован је задобио и повреде у виду „*St.post. Contusionem thoracis*“, стање после контузија грудног коша. У току неколико наредних дана, због болова у пределу грудног коша и трбуха спроведена су испитивања од стране одговарајућих лекара, која су искључила изливе у грудној и трбушној дупљи. Карактеристике наведених повреда (у пределу грудног коша) указује на деловање тупине механичког оруђа, у које спадају и ударци руком, ногом, коленом, стопалом и слично. Прелом VII ребра са леве стране заједно са „контузионим повредама“ меких ткива, скупа процењени, у време наношења представљали су лаку телесну повреду.

Надаље из балистичког мишљења утврђено је и да је критичном приликом употребљен пиштолј марке [REDACTED] кал. 7,62x25 мм бр. [REDACTED]. Ради се о пиштолју који приликом испаљивања избацује чауре удесно и уназад. Извршеним вештачењем је утврђено да су две чауре калибра 7,62 мм пронађане на лицу места, а означене бројевима 2 и 4, испаљене из овог пиштолја. Извршен је преглед специјалном фолијом којом је скинут материјал са предње стране мајице окривљеног Петрих Александра и то из околине оштећења у пределу груди, те на узетим фолијама спроведеним анализама нису констатовани трагови нитрата. Негативан налаз на нитрате значи да је испаљивање у окривљеног Петрих Александра, чија је улазна рана у пределу груди, извршено када су уста цеви пиштолја била на растојању већем од око 80 цм. Ова чињеница одговара деловима исказа окривљених, односно оним деловима њихових исказа који говоре о њиховом међусобном растојању у тренутку испаљивања, тј. да је испаљивање извршено са растојања ван максималног домета барутних честица.

Саслушан на главном претресу судски вештак др Душан Дуњић – специјалиста судске медицине, изнео је наводе у свему исте као из налаза и мишљења од 13.01.2012. године, те је додао да су они имали у виду комплетну лекарску документацију, а и непосредно су прегледали окривљеног Петрих Александра, о чему је сачињена фотодокументација приложена у списима предмета. Још би додао да су обе ране и ова на грудном кошу и на левој надлактици могле настati уствари једним пројектилом и то при положају руке како је то на фотографији бр. 8 и приказано, а затим и детаљно објашњено у налазу и мишљењу. Када је реч о периорбиталном хематому поменутом на страни бр. 6 налаза ради се о крвном подливу који је био констатован у медицинској документацији, али без ближег описа, тј. ради се о повреди тупином механичког оруђа, али како није било детаљнијег описа констатованог при самом прегледу вештак не може да се изјашњава детаљније да ли је ударац, пад или судар са неким предметом, а таква повреда, сама за себе, представља лаку телесну повреду.

Када је реч о повреди, односно прелому седмог ребара са леве стране која је настала код окривљеног Стефановића, описан је механизам настанка повреде, али додаје да је таква повреда могла да настане и приликом пада. Када је реч о нагњечини грудног коша може да се ради о повреди отоку, било каквој болној осетљивости грудног коша у том пределу, и пошто је takoђe у лекарској документацији недефинисано од стране лекара који су непосредно после догађаја прегледали окривљеног, те пошто није наведен ближи опис промене на кожи и слично, вештак се не може изјаснити о механизму настанка такве повреде. Таква повреда представља лаку телесну повреду сама за себе и

у време наношења иста је могла настати ударом и падом, а могла је настати и тупином механичког средства.

Суд је из налаза и мишљења комисије судских вештака у саставу др Александар Милошевић – неуропсихијатар и Нада Јанковић – психолог од 16.12.2011. године суд је утврдио да код Стефановић Јована у садашње време нема знакова ни симптома било каквог привременог или трајног душевног оболења, привремене душевне поремећености или слабоумља. Такође, код именованог, нема елемената физичке или психичке зависности од психоактивних супстанци (дроге или алкохола). Стефановић Јован је особа солидних интелектуалних потенцијала, нормалне организације личности, са испољеном ситуационом вулнерабилношћу и елементима тешкоћа прилагођавања на актуелне околности. Међутим, изостају индикатори било ког структурираног поремећаја. С обзиром на одбрану Стефановић Јована да је tempore criminis био у стању страха за властити физички интегритет, као и интегритет породице (због претходно узнемирајућих догађаја са оштећеним, али и претрпљених повреда), као и у стању кумулиране љутње и беса, способност именованог да схвати значај свога дела, као и могућност да управља својим поступцима, била је смањена до битног, али не и битно.

Суд је из допунског налаза и мишљења комисије судских вештака у саставу др Александар Милошевића – неуропсихијатар и Нада Јанковић – психолог од 18.07.2012. године утврдио да се код окривљеног Стефановић Јована у садашње време не евидентира душевни поремећај, нити симптоми зависности од психоактивних супстанци. Стефановић Јован је особа нормалне организационе личности, функционална у оквирима властитих аспирација, која поседује могућност конструктивног коришћења унутрашњих ресурса. Критичном приликом, узимајући у обзир све наведено, Стефановић Јован је био у стању повишеног емоционалног узбуђења (озлојењеност, љутња, страх), те је способност именованог да схвати значај свог дела и могућност да управља својим поступцима у то време била смањена, али не битно. Како изостају маркери зависности од психоактивних супстанци, није индиковано да се именованом изрекне мера безбедности медицинског карактера.

Суд је из допунског мишљења комисије судских вештака у саставу др Александар Милошевић – неуропсихијатар и Нада Јанковић – психолог од 16.11.2012. године утврдио да због свега наведеног, код Стефановић Јована нису нашли фазу експлозивног растерећења са губитком самоконтроле и поремећајем свести критичном приликом, која би била одлика у медицинском смислу, паголошког афекта, а у правном, јаке раздражености. У именованог, нашли су маркере средње повишеног афекта, који одговара степену обичне раздражености, те остају при датом мишљењу у ставу три од 18.07.2012. године.

Саслушан на главном претресу судски вештак др Александар Милошевић – неуропсихијатар изнео је наводе у свему исте као из налаза и мишљења од 16.12.2011. године, 18.07.2012. године и 16.11.2012. године.

Саслушана на главном претресу судски вештак Нада Јанковић – психолог изнела је наводе у свему исте као из налаза и мишљења од 16.12.2011. године, 18.07.2012. године и 16.11.2012. године.

За овим је бранилац окривљеног Стефановић Јована адвокат Аксин Ђорђе ставио примедбу и на исказе судских вештака, те је навео да и даље остаје при изнетој примедби да су се вештаци у свом допунском налазу и мишљењу упустили у расправљање правног питање, када су се изјашњавали о степену раздражености, с обзиром да је то правно, а не чињенично питање.

Суд је из допунског налаза и мишљења судских вештака др Александра Милошевића и проф. др. Наде Јанковић од 24.3.2016. године произлази да након поновног увида у спис и исказе сведока, уколико их суд уважи као валидне, то би онда бацило нову околност на клиничку слику окривљеног Стефановић Јована у време извршења кривичног дела, која би могла да се редефинише у снажну емоционалну напетост, концентрацију пажње на предметни фокус, уз поремећај свести и дезоријентацију, што би могло да се квалификује као јака раздраженост (примарни страх, јарост...), а што је могло да утиче на битно смањење способности окривљеног да схвати значај свога дела и управља својим поступцима. При том је неспорно и да су прелом седмог ребра, напрснуће руке и хематоми, имали за последицу физичке болове, те је постојао страх за властити живот и живот породице. Преосталу снагу окривљени је мобилисао да одбрани себе. Због свега наведеногу Стефановић Јована постојеле су фазе експлозивног поремећаја свести кривичном приликом, која би била одлика у медицинском смислу, патолошког афекта, а у правном јаке раздражености, те је способност именованог да схвати значај свога дела и могућности да управља својим поступцима била битно смањена.

Суд је имао у виду да је на главном претресу одржаном дана 14.12.2016. године судски вештак проф. др Нада Јанковић навела да у потпуности остаје при свим налазима и мишљењима који су донети у писменом облику, како основном тако и допунским, као и исказа које је дала на главном претресу.

Одговарајући на питање заменика јавног тужиоца, да судски вештак појасни разлике које постоје у налазима, имајући у виду раније мишљење да је урачунљивост окривљеног била смањена до битно, али не и битно, а да је сада у допунском налазу од 24.03.2016. године наведено да је битно смањена, судски вештак је навела да они у свим околностима узимали емоционално узбуђење везано за осећање беса, озлојеђености или страха као основ за умањење његове способности да критичном приликом зна шта ради и управља својим поступцима. Разлику у степеновању тог умањења, од смањено али не и битно, до битно смањено, у последњем допунском налазу, од марта 2016. године, објашњавају на тај начин да је могућа, уколико суд прихвати исказ сведока који представљају на одређени начин тај догађај, онда би то ишло у прилог кулминацији афекта и већег степена узбуђења критичном приликом, што се може третирати као битно смањена способност и то интелектуална – конгитивна способност и способност да модулира своје понашање.

Одговарајући на питање браниоца адвоката Александра Панчевског, имајући у виду последњи налаз вештака, где се позивају на изјаве сведока као новонастале околности, а како суд у међувремену те сведоке није поново саслушавао, да објасни исто, судски вештак је навела да су тада цитирали шта су користили од материјала за вештачење, испрва само исказ овде оптуженог и оштећеног, односно другооптуженог, после су користили исказе појединих сведока, али нису разматрали исказе свих сведока, због чега су на крају на допунском налазу, након увида у исказе свих сведока оставили могућност суду да уколико прихвати исказе појединих сведока, који описују

стање правооптуженог као такво, дају додатно мишљење. Увек су имали у виду комплетне списе предмета, али се на почетку нису упуштали у аутентичност изјава сведока, јер немају могућност да о томе одлучују.

Одговарајући на питање браниоца адвоката, да ли се човек који носи пиштолј са метком у цеви плаши више, мање или једнако од некога ко то нема, судски вештак је навео да не може да се изјашњава хипотетички, већ само у конкретном случају.

Одговарајући на питање браниоца адвоката, да објасни наводе где вештаци кажу да је окривљени Стефановић био у страху и где говоре да је био у страху за своју породицу, како је могао да брине за породицу, јер породица није била на лицу места, већ у Добановцима, судски вештак је навео да су они то закључили на основу вербализације испитаника и да они такве информације добијају управо од лица које вештаче, а да ли је то у његовој субјективној равни или има неких објективних елемената то ће суд ценити.

Одговарајући на питање браниоца адвоката, да ли је степен болова, а имајући у виду да је закључак да су повреде лаке, што је неспорно, слабог, средњег или јаког интезитета, вештак је навео да би о томе требало да се изјашњава вештак медицинске струке, тако да се они у том делу нису бавили, али су имали у виду уплыв бола или и психичког стања, које су навели.

Суд је из исказа судског вештака испитаног на главном претресу, одржаном дана 14.12.2016. године утврдио да је судски вештак др Александар Милошевић навео да у потпуности остаје при свим писменим налазима, како основном, тако и допунским које су вештаци дали, и да остаје при свом исказу који је дао на главном претресу, као и да је сагласан са исказом судског вештака др Наде Јанковић као и при њеном данашњем исказу. Одговарајући на питање заменика јавног тужиоца да судски вештак појасни разлике које постоје у налазима, судски вештак је навео да може да понови исто као и колегиница, односно да ако суд узме у обзир исказе сведока, онда окривљени критичном приликом може бити у стању битно смањене урачунљивости, обзиром да овакав степен раздражења утиче на активирање еуроендокриних процеса, који онда доводе до дис контроле понашања, односно немогућности управљања својим поступцима до степена битног, односно до битно смањене урачунљивости.

Одговарајући на питање браниоца адвоката Панчевски Александар, везано tako је за степеновање бола због повреда које су констатоване у налазу судског вештака Дуњића за правооптуженог, судски вештак је навео да није у могућности да се изјасни о степену бола код окривљеног, јер је то индивидуално код сваког појединца.

На питање браниоца адвоката, да ли се човек са пиштолjem са метком у цеви исто плаши као и човек без пиштолja, вештак је навео да не може да се изјасни, јер је то индивидуално.

Суд је из исказа сведока [REDACTED] утврдио да је иста навела да је фризер у Фризерском салону „Хит“, чији је власник Стефановић Јован. Познато јој је да је окр.Јован са окр.Петрић Александром кога зна под надимком [REDACTED] имао неке несугласице око водомера. Зна да је на крају окр.Јован из свог цепа платио нов водомер. Једног дана су се њих двојица чули телефоном и скватила је да се свађају, јер му је окр.Јован рекао преко телефона „Па, нисам ти ја жена“, а после 20-ак минута је [REDACTED] дошао у локал, питао окр.Јована како он то са њим разговара, затим окр.Јовану лупио шамар и потукли су се, па је [REDACTED] узео фен и почeo да лупа по локалу, дошла је полиција, узела податке и тога дана се тако завршило. Данас 21.11.2011. године била је на слави код окр.Јована, а када се враћала срела је [REDACTED] који ју је питао да ли је она

звала полицију приликом догађаја који је малопре описала, она му је рекла да није, а он ју је питao „где је овај“, мислећи на окр.Јована, она му је рекла да је код куће и да слави славу. [REDACTED] јој је рекао да каже окр.Јовану да ће му „јебати матер“. Данас 24.11.2011. године [REDACTED] је ушао у локал, нормалан и насмејан, питao је где је окр.Јован, а сведок му је рекла да ће доћи око 15,30 часова. Позвала је окр.Јована и пренела му да га је тражио [REDACTED]. Окр.Јован се појавио на паркингу око 15,30 часова својим аутом, паркирао се на удаљености од око 50-60 метара од излога салона, а ауто је паркирао тако да је у односу на салон био паркиран бочно са сувозачеве стране. Окр.Јован је изашао на возачева врата, и чим је затворио своја возачева врата, видела је да један момак, кога је тада први пут видела, трчи ка окр.Јовану, а за њим и [REDACTED], при чему је тај момак оборио окр.Јована на земљу, а потом су га [REDACTED] и тај момак заједно шутирали. Да су га шутирали, закључила је по њиховим покретима горњих делова тела, јер доње делове тела није видела због аута. То шутирање је трајало око 5 минута, сведок је изашла испред локала и молила је [REDACTED] говорећи му „Немој виш“е“, не зна да ли ју је [REDACTED] чуо, а у сваком случају [REDACTED] и тај момак су га и даље шутирали, али им сведок није прилазила, већ је ушла у локал и позвала Хитну помоћ. Окр.Јован је све време вриштао. У једном моменту је видела да је тај момак који је са [REDACTED] шутирао Јована почeo да се удаљава од кола, а и [REDACTED] за њим, видела је да је Јован у моменту када су тај момак и [REDACTED] били удаљени од њега можда 3-4 метара отворио возачева врата свог аута, мислила је да Јован хоће да побегне, међутим Јован је ушао у ауту на возачева врата и одмах изашао исто на возачева врата и тог момента Пика и тај момак су почели да беже, а Јован је почeo да трчи за њима. У том моменту њој се јавила Хитна помоћ, те је она у том моменту окренула леђа дешавању и тада је чула један пуцањ након чега се поново окренула и видела [REDACTED] како лежи, док окр.Јована и момка који је бежао са [REDACTED] у том моменту није видела. Чула је само један пуцањ, и то сада може да каже, иако су јој у полицији рекли да су била два пуцња. Ни у једном моменту није видела пиштолј у Јовановим рукама, нити у било чијим. Након тог пуцња изашла је напоље, нашла је патрола полиције и тек тада је видела како се окр.Јован појављује од негде, а ни тад код њега није видела пиштолј. Закључила је да је окр.Јован из кола извадио пиштолј када су [REDACTED] и тај момак почели да се удаљавају, али је то закључила тек након пуцња који је чула. Иначе, познато јој је да Јован има пиштољ, који је припадао његовом оцу који је преминуо пре око годину дана. Није јој познато да га је носио, нити је икада видела тај пиштолј. Појаснила је да се цео догађај одигравао на 15-20 метара удаљености од салона где се сведок налазила. У салону су се налазиле две муштерије. У моменту када су престали да га шутирају, окр.Јован је узео нешто из аута и кренуо за [REDACTED] и тим непознатим дечком, окр.Јована је сведок видела последњи пут на удаљености од око 2 метара од његовог аута, а они су били 3-4 метара од њега. Просто би рекла да је то сцена у којој окр.Јован креће да их јури, а они крећу да беже. У фризерском салону Стефановић Јована сведок је радила 2 године, а сада је на трудничком боловању.

Суд је констатовао примедбу браниоца окривљеног Петрих Александра адвокат Панчевски Александар који је навео да из самог салона не може да се види како неко некога туче на паркингу.

Окривљени Стефановић Јован је потом изјавио да из салона може све да се види.

Суд је из исказа сведока [REDACTED] утврдио да је иста изјавила да је запослена као фризер у салону „Хит“, чији је власник овде окр. Стефановић Јован. Познато јој је да је окр.Јован имао неки проблем око водомера са власником локала иза

— [REDACTED] коме не зна име и презиме. Била је у салону 19.11.2011. године када се појавио [REDACTED] и када су се он и Јован потукли, међутим склонила се чим су почели да се бију. Познато јој је да је тад долазила и полиција. Данас 24.11.2011. године она и [REDACTED] су радиле у салону. Негде око 15,30 видела је да је Јован дошао својим колима, паркирао се на паркингу, не зна на којој тачно удаљености и то тако што је бочна сувозачева страна његовог аута била окренута излогу локала. Видела је да је изашао из кола, не зна да ли је успео да затвори своја возачева врата, када је видела неку групу момака, можда њих 3-4 који су бржим ходом или трчећи, није сигурна, кренули ка окр. Јовану, затим је видела да су стигли до њега, а даље ништа није видела, јер је од шока побегла у други део салона, пошто је из начина на који су они прилазили Јовану закључила да ће нешто да се деси. Нешто је и почело да се дешава, међутим сведок је одмах отишла у други део салона, јер није хтела да то гледа. Чула је колегиницу [REDACTED] која јој говори да зове Хитну помоћ, узела је телефон да то уради, међутим [REDACTED] је већ била на вези са Хитном помоћи. Није ни један пуцањ чула од шока у коме се налазила, али је чула [REDACTED] да јој је рекла „Пуцао је“ или нешто слично. Након тога је изашла из тог другог дела салона и кроз излог је видела једног човека како лежи, међутим није видела ко је у питању, видела је човека изнад њега, а по фигури би рекла да је у питању био Јован. Никакав пиштоль није видела. Након што јој је предочена изјава њене колегинице [REDACTED] да су [REDACTED] и још један момак притрчали Јовану и тукли га, може да изјави да се њој учинило да их је било тројица или четворица, али не може да тврди. Додала је да у овом салону ради неких 2 године, познато јој је да су се Јован и [REDACTED] посвађали пар дана пре тога око неког водомера, али детаље не зна. Са Јовановом женом, које је била трудна, отишла је у други део салона да не слуша свађу. Место где се Јован паркирао тог дана било је видљиво из салона, не може да определи раздаљину, стварно не зна, била је у другом делу салона, а одатле се ништа не види и само повремено је излазила у део салона где је излог, али није смела да гледа напоље, јер се плашила.

Суд је из искаса сведока [REDACTED] утврдио да је исти навео да има локал у близини фризерског салона Стефановић Јована. Познато му је да су он и [REDACTED], чије име и презиме не зна, имали сукоб око неког водомера, а познато му је и да су се једном приликом чак и потукли због тога. Данас 24.11.2011. године, не зна тачно у које време, био је у свом локалу и видео да је неки дечко кога не познаје претрчао поред његовог локала. Изашао је испред локала и видео окр. Јована који је убрзано ходао у његовом правцу, па је скренуо ка једном пролазу, а услуту му рекао да позове Хитну помоћ. Видео је [REDACTED] како лежи, а Јован се наилазећи у његовом правцу, фактички удаљавао од [REDACTED]. Пришао је [REDACTED] нешто га је питао, међутим он није одговарао, али је видео да дише. Пуцњаву која се очигледно претходно дрогодила није чак ни чуо, а није ни видео шта се том приликом десило. Није видео ни да је неко тукао Стефановић Јована, нити је овом приликом видео било какав пиштоль. Поновио је да је био у свом локалу и да није видео ни чуо никакву тучу, нити било какве пуцње пре овога о чему се изјаснио. Јованов ауто је, када је пришао да види [REDACTED] видео на неких 10 метара одатле. Пика је лежао и био је рањен, али је сведок видео да дише. Након што је сведоку предочена фотодокументација и то слика на страни 2 обележена са Ф 04 изјавио је да када гледа ту фотографију може да каже да је ауто био паркиран негде где је полицијска трака односно иза те траке, а Петрих је лежао ту где је крвави траг на фотографији. Након што му је предочена фотографија Ф 02, изјавио је да је пролаз приказан на фотографији Ф 04 тај пролаз који се види између фризерског салона „Снежа“ и те друге зграде поред. Сведок је дошао гледано на слици са леве стране ка

том пролазу. Јованов салон налази се у том пролазу на неких 30-ак метара од улице.

Суд је из исказа сведока [REDACTED] утврдио да је иста изјавила да је запослена у играоници у Земун Пољу у власништву Петрих Александра [REDACTED]. Данас 24.11.2011. године је из играонице кренула кући, на вратима се сусрела са окр. Јованом, који се појавио са пиштолjem, чини јој се у десној руци, који је подигао и некако млатарао са њим и који се обратио сведоку и свима у играоници рекавши им „Убио сам [REDACTED] сад ћу и вас“. Сведок је успела да изађе из играонице, при чему је Јован није задржавао, већ је ушао у локал, наставио да прети присутним у локалу, а сведок је наставила да се креће и након што је прешла можда неких 20-ак метара окр. Јован је изашао из играонице, викао је на сведока говорећи јој „Где ћеш, не иди тамо“, међутим сведок је наставила и стигла је до [REDACTED] који је лежао сав крвав. Клекла је до [REDACTED], а сећа се да је окр. Јован све време ту кружио око њих, али се не сећа да ли је још увек држао пиштолj у руци, нити да ли је нешто говорио. Иначе, шиша се у фризерском салону код окр. Јована и никада никакав конфликт са њим раније није имала. Никакве пуцњеве није чула, нити је знала да се нешто десило док се окр. Јован није појавио на вратима играонице. Никакву тучу између Јована и [REDACTED] претходно није видела. Тек после овог догађаја чула је да Јован и [REDACTED] имају проблем око водомера. Надаље је навела и да је у том моменту код Петрих Александра радила пар месеци. Од раније познаје Стефановић Јована, обзиром да се шишаја у његовом салону и он јој је тај дан деловао потпуно изгубљено, млатио је рукама, пиштолjem, ходао. Сведок прво није ни веровала да се нешто десило, али нека жена је споља рекла „убио је човека“, те је стога потрчала у његовом правцу и видела Александра да лежи.

Суд је из исказа сведока [REDACTED] утврдио да је исти навео да ради као конобар – шанкер код [REDACTED] у играоници. Данас 24.11.2011. године и то 10-ак минута након што је преузео смену [REDACTED] је са својим ортаком изашао из играонице, а после 5-6 минута у играоницу је ушао окр. Јован са пиштолjem у руци и викао „Убио сам [REDACTED] сад ћу и вас“. Пиштолj је усмеравао према свима њима, а највише према [REDACTED] куму – Драгану, те је сведок видео да се Јован двоуми да ли да пуца, али ипак није пуцао већ је изашао из играонице. Сведок је одмах кренуо за њим и тако су стigli до [REDACTED] који је лежао, а ту је већ била његова колегиница [REDACTED]. Јован је све време био ту око њих, пиштолj му није био у рукама, ништа није говорио, само је гледао унезверено. Никакву тучу претходно није видео, нити је чуо пуцњаву, вероватно због музике у играоници. Појаснио је да је 10 минута пре тога дошао на посао, али није прошао поред паркинга, већ са друге стране. Иначе, код [REDACTED] је радио 8 месеци, а тренутно не ради код њега.

Сведок [REDACTED] изјавио је да он код [REDACTED] у играоници воли да попије кафу, а иначе се шиша код Јована у фризерском салону, тако да је са обојицом окривљених у добрим односима. Данас 24.11.2011. године је пio кафу код [REDACTED] у играоници, у неком моменту су [REDACTED] и његов ортак изашли из играонице пошто заједнички сређују неки локал за кладионицу, а који се налази изнад Јовановог фризерског салона. Сведок није обраћао пажњу колико је времена прошло од кад су [REDACTED] и његов ортак изашли из играонице, али се у једном моменту појавио Јован који је ушао у играоницу држећи пиштолj у руци, не сећа се у којој руци, али се сећа да је пиштолj био подигнут и да је он махао њиме говорећи им „Убио сам [REDACTED] побиђу вас“. У играоници се кратко задржао и изашао напоље. Не зна за било какву тучу пре него

што је Јован ушао у играоницу, нити је чуо било какву пуцњаву пре тога. Поновио је да познаје обојицу и да је са обојицом у коректним односима. Тога дана седео је са [REDACTED], Петрих Александром и [REDACTED] и пио кафу. Код Јована се шиша и виђао га је и раније, али никада не у таквом стању. Критичном приликом сведок му је рекао да склони тај пиштолј и да не млати пиштолјем, а Јован иначе није био агресиван према њему већ према [REDACTED] који се потом склонио у други део локала, након чега се Јован удаљио из локала. Сведок није примећивао и може да каже да није видео [REDACTED] пре Јовановог уласка, али када је Јован изашао напоље сећа се да је [REDACTED] ушла у локал и рекла „убијен је [REDACTED]“, што је окр.Александров надимак. Када је сведок после изашао било је пуно људи и окр.Петрих је лежао на тротоару.

Из исказа сведока [REDACTED] произлази да су он и [REDACTED] венчани кумови, а Јована познаје, никада са њим није имао проблема, чак су неколико пута седели у истом друштву. Дана 24.11.2011. године седео је у играоници код [REDACTED], пили су кафу, ту су били [REDACTED] неки Босанац и други, и у једном моменту су [REDACTED] и [REDACTED] изашли из играонице да погледају неки локал који преуређују, а они су остали да пију кафу. Не зна колико је времена протекло, када је видео Јована како трчи са пиштолјем у руци, утручава у играоницу и виче „Убио сам [REDACTED] убију и вас“. те прилази сведоку, након чега је уперио пиштолј управо према сведоку говорећи му „Убију те“, па се сведоку чинило као да сам себе храбри да пуца и 100% је био убеђен да ће пуцати. Сведок је устао и питао га у чему је проблем, међутим он је и даље држао пиштолј уперен у сведока и то у висини груди, па је сведок утручао код шанка, окренуо се и видео Јована како се окреће и одлази, након чега је и изашао из шанка, те је након тога изашао напоље, прошао поред „Максија“ и скренуо у лево, видео [REDACTED] како лежи, а и Јован је био ту, као и полиција. Никакву тучу претходно није видео, нити је чуо пуцњеве. Иначе, знао је да су њих двојица били у сукобу раније, односно да су имали конфликт око те воде. Зна да су имали свађу, али не зна да су се тукли. Сведок је са окр.Јованом имао коректан однос, нису имали никакве проблеме. Било му је чудно што је тај дан улетео са пиштолјем, не може да се изјашњава о његовом стању, јер је стално гледао у пиштолј који је био уперен у њега жељећи да спасе себе, обзиром да је мислио да ће га Јован убити. Пре него што је Јован ушао у локал, сведок није чуо апсолутно ништа. Видео је Јованова кола на око 100 метара од места где је лежао окр.Александар. Не би тачно могао да се изјасни о [REDACTED] преткању у тим моментима, јер се све брзо дешавало.

Сведок [REDACTED] навео је да су он и окр.Петрих Александар-[REDACTED] оргаци, односно пословни партнери. Зна да су [REDACTED] и окр.Јован имали неки проблем око водомера. Дана 24.11.2011. године је дошао у играоницу код [REDACTED] и у једном моменту су заједно кренули ка кладионици која се налази изнад локала окривљеног, а коју њих двојица реновирају. Сведок је мало каснио за [REDACTED] јер је разговарао на мобилном телефону и то тако да је био удаљен неких 30 метара од [REDACTED]. Када је подигао главу видео је да се [REDACTED] и Јован ткук песницама и то онако мушки. Ударали су један другог песницама свугде. Док је сведок пришао [REDACTED] је ударио песницом Јована, али не зна тачно где, и Јован је пао, али је одмах устао и то је био моменат када је сведок стигао до њих, утручао између њих двојице са намером да их раздвоји, те су тада престали да се ткук и ситуација се смирила, иако је још увек била напета. Међутим, сведоку је позванио мобилни телефон, јавио се и током разговора је одшетао од места где су се Јован и [REDACTED] претходно тукли, није обраћао пажњу на њих двојицу и када је био удаљен неких 50-100 метара од места где их је претходно раздвојио, чуо је два пуцња

један за другим, окренуо се, али њих двојицу није видео, јер су очигледно отишли са места где их је претходно раздвојио, али не зна где. Био је у шоку и остао је ту где се налази. После неких 10-ак секунди видео је полицијски ауто. Није видео било какав пиштоль том приликом, нити ко се од њих двојице где налазио у моменту када је чуо пуцњеве, а нити ко је пуцао. Претходно, док је трајала туча није видео да је [REDACTED] шутирао Јована у било ком моменту. Након што му је предочена одбрана окривљеног Стефановић Јована, сведок је навео да тврди да није тачно да је било ко са [REDACTED] тукао односно шутирао Јована, већ су се [REDACTED] и Јован међусобно ударали песницама. Исто тврди и након што му је предочен део исказа сведока [REDACTED]. Једини његов физички контакт са Јованом је био исти као и са [REDACTED], обзиром да их је, када им је пришао, рукама раздвајао, али никога није ударио. Даље је навео да је са Петрих Александром пријатељ неких пар година, отприлике 6-7 година и Александар му није другар већ баш пријатељ. Стварио их је само раздвајао, није ни једног момента ни на који начин ударио Стефановић Јована, већ је хтео да их раздвоји, што је и учинио. Након што је сведоку поново предочена одбрана окривљеног Стефановића, изјавио је да и даље тврди да није тачно да их је било 3-4, био је само сведок са Александром и није тачно да је сведок било кога тукао, рекао је већ како се све стварно десило. Пошто му је предочен исказ сведока [REDACTED] да је видела 3-4 момка како иду према Стефановићу који је паркирао аутомобил, сведок је изјавио да то апсолутно није тачно. Појаснио је да док су се тукли, обојица су падали на земљу, али стварно не може тачно да се изјасни да ли су пали више пута или само по једном, све се то веома брзо дешавало. Након што је зачуо пуцњеве, стао је ту где је био на 50 метара од њих двојице, уплашио се од пуцња, да би након тога видео окривљеног Стефановића како иде ка Александровом локалу, затим су Александров кум и један човек кога зна као Босанац изашли из локала, а онда је кум унео Петрих Александра, спаковао га у кола и одвезао у болницу, а и сведок је својим аутом отишао у болницу. Није прилазио Александру, јер је трчао по ауту да би му помогао, а у међувремену док је довезао ауту на лице места дошао је још један пријатељ Александров, не зна му име, и они су га већ спаковали у ауту његовог кума, тако да га је кум одвезао у болницу, а сведок је својим колима ишао за њима.

Из извештаја из казнене евиденције [REDACTED]

Из извештаја из казнене евиденције [REDACTED]

Анализирајући изведене доказе, и то сваки доказ посебно, и све доказе заједно, у њиховој међусобној вези, као и у вези са наводима из одбрана окривљених, све у смислу члана 16 и 419 ЗКП-а, суд је несумњиво утврдио да је окривљени Стефановић Јован извршио кривично дело убиство па мај, у покушају, из члана 115 у вези члана 30 КЗ и кривично дело недозвољена производња, држање, пошење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, а окривљени Петрих Александар кривично дело насиљничко понашање из члана 344 став 2 у вези става 1 КЗ.

Чињенично стање у погледу "времена и места" извршења кривичног дела, прецизније да се све дешавало дана 24.11.2011. године, око 15,30 часова, у Земун пољу у ул. [REDACTED], суд је утврдио из одбрана овде

окр.Стефановић Јована и окр. Петрих Александра, те исказа сведока као и материјалних доказа, напред наведених, посебно криминалистичко технички извештај о прегледу лица места, фотодокументације, па је суд имајући у виду сагласне одбране и изведене доказе у овом делу исте прихватио и утврдио чињенично стање како је напред наведено, а све везано за место и време извршења предметних кривичних дела.

Чињенично стање у погледу "начина" извршења кривичног дела убиства на мах из чл.115 у вези члана 30 КЗ и кривичног дела из чл.348 став 4 у вези става 1 КЗ, које се ставља на терет овде окр.Јовану Стефановићу, суд је утврдио из дела одбрана овде окр. Стефановић Јована, дела одбране окр. Петрих Александра, дела исказа сведока, напред наведених, те материјалних доказа.

Наиме, чињеницу, да је предметног дана неовлашћено носио и из пиштоља марке [REDACTED] / калибра 7,62мм фабрички број [REDACTED] пуцао овде окр. Стефановић Јован, прецизније да је са истим у правцу Петрих Александра испалио два пројектила, од којих га је један пројектил погодио у пределу груди и леве надлактице, суд је утврдио из сагласних одбрана овде окривљених Стефановић Јована и окр. Петрих Александра, у том делу, као и бројним материјалним доказима, како балистичким вештачењем предметног оружја, где је констатовано да је исто функционално исправно, те да пронађене чауре потичу из предметног пиштоља, затим налаза и мишљена комисије судских вештака др Душана Дуњића и Милана Куњадића, фотодокументације, извештаја о криминалистичком прегледу лица места, а све како је напред наведено и детаљно обrazloženo, одакле је суд и у том делу утврдио чињенично стање, како је напред наведено, имајући у виду да су у овом делу изведени докази међусобно сагласни, да се допуњују, те да чине једну логичну и правну целину.

Чињеницу, да је предметном догађају предходио физички сукоб и више упућених претњи од стране Петрих Александра, овде окривљеном Стефановић Јовану, у временском интервалу од 19.11.2011.године до 23.11.2011.године, а све због несугласица у вези са плаћањем рачуна заједничког водомера, који је био везан за пословни простор које користе, суд је утврдио из одбране овде окр. Стефановић Јована, који је детаљно описао предходна дешавања, како је напред наведено и утврђено, а што су потврдиле и раднице у салону, [REDACTED] и [REDACTED], посебно део око физичког сукоба у салону, који је предходио предметном догађају, где је [REDACTED] описала, да су се једног дана овде окривљени чули телефоном и схватила је да се свађају, а би после 20-ак минута Петрих Александар дошао у локал, питао окр.Јована како он то са њим разговара, када је окр.Јовану лупио шамар, након чега су се обојица потукли, када је Петрих Александар узео фен и почeo да лупа по локалу, због чега је дошла полиција, узела податке и тога дана се тако завршило. Да је дошло до сукоба, потврдила је и друга радница, овде сведок [REDACTED], која је прецизирала дешавање да је било дана 19.11.2011.године, где је навела да је окр. Петрих дошао у фризерски салон овде окр.Јована, када су се овде окривљени потукли, стим што је суд имао у виду да се иста одмах склонила, те није давала детаље као сведок Сузана.

Суд је имао у виду да је окр. Петрих Александар потврдио да је проблем настао око водомера и да су имали физички сукоб, у ком делу је суд прихватио његове наводе, имајући у виду да су у сагласности са осталим изведеним доказима, а напред наведеним, док је у делу где је истакао да није никоме претио, нити разбијао по локалу, нити први напао овде окр. Јована, суд исто није прихватио, имајући у виду изведене

доказе у том делу, који су међусобно сагласни и међусобно се допуњују и које је суд прихватио из напред наведених разлога.

Чињеницу да је предметног дана 24.11.2011. године, након што се окр. Стефановић Јован својим возилом довезао на паркинг, на напред наведеној адреси, по изласку из возила, му пришао окр. Петрих Александар заједно са НН лицима и замахнутим ударцем руке га оборили на тле, а затим више пута га замахнутим ногама шутирали по телу, и уз упућене вербалне претње Петрих Александра "Убићемо те, и жену и дете и све што имаш" којом приликом су му нанели лаке телесне повреде у виду прелома седмог ребра, са леве стране нагњечине грудног коша, и када је Петрих Александар заједно са НН лицима кренуо да се удаљава окр. Стефановић Јован је испод патоснице свог возила извадио пиштолј, за чије ношење није имао одobreње надлежног органа, из ког пиштолја је у правцу Петрих Александра испалио пројектиле, од којих га је један погодио у леву половину грудног коша и леву надлактицу, суд је утврдио из већег дела одбране окр. Стефановић Јована који је у том делу био доследан и детаљан, а у ком делу је потврђена и његова одбрана, делом од стране сведока [REDACTED] која је изјавила да је по покретима тела закључила да окр. Јована шутирају, да је у једном моменту изашла испред локала и молила [REDACTED] Петрих Александра говорећи му "Немој више" нашта се исти није обазирао, већ је наставио да шутира овде окр. Јована, за које време је окр. Јован вриштао, те у том делу и исказа сведока [REDACTED], која је такође описала да је окр. Јован био нападнут, те када се исто доведе у везу са осталим изведенним доказима, посебно материјалним доказима, и то медицинском документацијом на основу које је судски вештак специјалиста за судске медицине проф др Душан Дуњић дао свој налаз и мишљење, потврдивши да је окр. Јован предметног дана задобио напред наведене повреде, па када се све заједно има у виду, суд из овако изведенних доказа је утврдио и напред наведене чињенице.

Са друге стране, у том делу суд је ценио исказ Петрих Александра, који је негирао да је окр. Стефановић нападнут од стране више лица и њега, те да је истакао да су се њих двојица срели и да је поново кренула прича око водомера, када га је окр. Јован први напао због чега му је он узвратио а онда су се међусобно тукли, те да их је његов пријатељ [REDACTED] раздвајао, те да окр. Јована нико други није дирао, односно тукао, обзиром да су се само њих двојица тукли. Суд у овом делу исказ Петрих Александра није прихватио, имајући у виду да је у супротности са осталим изведенним доказима, напред наведеним, који су у демантовали овакве наводе окр. Петрих Александра и који су у том делу међусобно сагласни и чине једну правну у логичну целину. Суд је имао у виду одбрану окр. Петрих Александра који је потврдио наводе окр. Јована да је окр. Јован пуцао у њега и да је испалио два хица, од кога га је један погодио на начин како је напред наведено и утврђено, а у ком делу је суд прихватио његову одбрану, обзиром да је иста у сагласности са напред изведенним доказима, посебно налазом и мишљењем комисије судских вештака.

Чињеницу, да је у предметном догађају Петрих Александар задобио тешку телесну повреду опасну по живот, у виду једне прострелине грудног коша, праћену преломом трећег и четвртог ребра са леве стране са поткожним емфиземом са леве стране, без излива крви и ваздуха у леву половине грудне дупље и прострелине меких ткива леве надлактице, суд је утврдио из налаза и мишљења комисије судских вештака, како је напред наведено и утврђено а заснованој на медицинској документацији и непосредном прегледу Петрих Александра о чему је састављена и фотодокументација, на који

изведени доказ странке и брањоци нису имали примедби, па је суд из овако изведеног доказа утврдио чињенично стање како је наведено у изреци пресуде.

Ценећи материјалне-писмене доказе, изведене током поступка, као и приложену фотодокументацију, суд их је у целости прихватио, налазећи да су ваљани и подобни да се из њих утврде чињенице релевантне за пресуђење у овој кривичноправној ствари, посебно што исти ни на који начин нису оспорени ни од стране учесника у поступку.

Суд је при утврђивању чињеничног стања посебно ценио и записник о вештачењу од 06.12.2011. године са налазом и мишљењем УКП – ПУ за град Београд – НКТЦ-а о присуству остатака после опаљења ватреног оружја, извештај о криминалистичко техничком прегледу лица мест са фотодокументацијом, као и налаз и мишљење комисије судских вештака др Душана Дуњића и Милана Куњадића од 13.01.2012. године, као и изјашњења судског вештака др Душана Дуњића на главном претресу, суд је предметно комисијско вештачење, а напред наведено у целости прихватио, налазећи да је објективно, доволно јасно, детаљно образложено, свеобухватно, прецизно и у складу са правилима науке, струке и вештине, те да је дато од стране сталних судских вештака запослених у установама квалификованих за наведене врсте вештачења.

Када је реч о резултатима анализе тестова на присуство остатака опаљивања ватреног оружја узетих са руку окривљених Стефановић Јована и Петрих Александра, а који нису показали да је било ко од њих двојице вршио опаљивање ватреног оружја, суд је резултате ових анализа имао у виду, али је из других изведеног и прихваћених доказа, а посебно из налаза и мишљења комисијског вештачења др Душана Дуњића и Милана Куњадића, те у том погледу сагласних навода одбрана окривљених, суд неспорно утврдио да је окривљени Стефановић Јован критичном приликом пуцао из пиштола марке [REDACTED], калибра 7,62 мм, фабрички број [REDACTED], који је од њега уз потврду и одузет, и то тако што је у правцу Петриха испалио два пројектила (неспорно је да су приликом увиђаја пронађене две чауре за које је утврђено да су опаљене из наведеног пиштола), од којих је само други пројектил погодио Петрих Александра, и то у тренутку када се исти налазио окренут предњом и десном бочном страном тела према устима цеви ватреног оружја, те је тако Петрих задобио прострелину грудног коша, праћену преломима трећег и четвртог ребра са леве стране, са поткожним емфиземом са леве стране, без излива крви и ваздуха у леву половину грудне дупље и прострелину меких ткива леве надлактице, с обзиром да му је управо лева надлактица у том моменту била у отклону, како је то детаљно суду објаснио судски вештак др Душан Дуњић, а што је приказано и на пропратним фотографијама приложеним уз судско вештачење.

Из свега напред наведеног неспорно је утврђено да је Петрих Александар критичном приликом задобио тешку телесну повреду опасну по живот, док је окривљени Стефановић Јован, по оцени вештака, вероватно услед деловања тупине механичког оружја, у које спадају и ударци руком, коленом, стопalom и слично, а можда и услед пада или судара са неким предметом, задобио лаку телесну повреду у виду прелома седмог ребра са леве стране и нагњечине грудног коша, те иако вештак судско-медицинске струке саслушан на главном претресу није могао да се поуздано изјасни о механизму настанка повреде код окривљеног Стефановића, а због извесних пропуста у медицинској документацији од стране лекара који су непосредно после

догађаја прегледали окривљеног, суд је начин на који је окривљени Стефановић задобио предметне повреде ближе описане у изреци пресуде, неспорно утврдио из сагласних исказа сведока [REDACTED] и [REDACTED]. С друге стране, негативан налаз на нитрате на рукама окривљених, према наводима вештака балистичке струке, а које вештачење суд није имао нити једног разлога да у потпуности не прихвати, може значити и то да је испаљивање извршено када су уста цеви пиштола била на растојању већем од 80 цм од лица у кога је пуцано, а што и одговара деловима исказа окривљених о њиховом међусобном растојању у тренутку испаљивања пројектила, које је било веће од наведене раздаљине.

Суд је даље ценећи изведене доказе, налаз и мишљење комисије судских вештака др Александра Милошевића и проф. др Наде Јанковић од 16.12.2011. године, допунске налазе и мишљења комисије истих вештака од 18.07.2012.године, 16.11.2012.године и 24.03.2016.године, као и њихове исказе са главних претреса, суд је ценио на тај начин што је, пре свега, прихватио закључке вештака у оном делу који се односи на психичке карактеристике личности окривљеног Стефановића, у ком делу су вештаци били конзистентни у својим закључцима, да је окривљени особа солидних интелектуалних потенцијала, нормалне организације личности, са испољеном ситуационом вулинерабилношћу и елементима тешкоћа прилагођавања на актуелне околности, али да изостају индикатори било ког структурираног поремећаја, те да код њега нема знакова, ни симптома било каквог привременог или трајног душевног обољења, привремене душевне поремећености или слабоумља, ценећи овакве закључке судских вештака у потпуности дате по правилима струке и науке и резултат подробног испитивања окривљеног.

Са друге стране, у делу у којем судски вештаци нису били доследни, а који се односи на психичко стање окривљеног у време извршења дела и његову урачунљивост, суд је прихватио мишљење вештака изнето у допунском налазу и мишљењу од 24.03.2016.године, из разлога што су судски вештаци, како у наведеном допунском налазу и мишљењу, тако и у својим изјашњењима на главном претресу од 14.12.2016.године, образложили промену мишљења у овом делу, на за суд прихватљив начин. Наиме судски вештаци су у допунском налазу и мишљењу од 24.3.2016.године навели да би, ако суд прихвати исказе сведока, то могло да баци нову околност на клиничку слику окривљеног у време извршења дела, односно да је редефинише у том смислу да се окривљени у време извршења дела налазио у стању снажне емоционалне напетости, уз поремећај свести и дезоријентацију, а што је могло да утиче на битно смањену способност окривљеног да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, а оба вештака при изјашњењу на главном претресу појаснила да разлика у степеновању урачунљивости окривљеног зависи од оцене исказа сведока, односно да њихово прихватавање чини могућим да је окривљени био у наведеном стању. Судски вештаци су при изјашњењу навели да мисле на исказе свих сведока, али је очигледно да су сведоци чији би наводи кључно могли да редефинишу клиничку слику окривљеног они који су га видeli непосредно након извршења дела и који су се о стању у којем се тада налазио у својим исказима изјашњавали, а то су сведоци, како је суд утврдио [REDACTED], који је навео да је приметио да је окривљени Стефановић гледао узневерено, те сведок [REDACTED], који је у свом исказу констатовао да окривљеног Стефановића никада раније није виђао у таквом стању, те да је сведок [REDACTED] изјавила да од раније познаје Стефановић Јована, обзиром да се шишала у његовом салону и он јој је тај дан деловао потпуно изгубљено, млатио је рукама, пиштолјем, ходао. Суд овако сагласне изјаве од сведока који су од раније познавали окр.Јована, није имао разлога да не прихвати, посебно из разлога наведених

у наставку, при оцени целокупних њихових исказа, па је суд, доводећи их у везу са допунским налазом и мишљењем комисије вештака од 24.03.2016. године и изјашњењима вештака на главном претресу одржаном дана 14.12.2016. године, утврдио психичко стање окривљеног Стефановић Јована у време извршења дела, тј. да је био у стању снажне емоционалне напетости, снажног емоционалног узбуђења и да је дело извршио у стању битно смањене урачунљивости.

Суд није прихватио и своју одлуку није засновао на закључцима вештака у погледу постројања јаке раздражености код окривљеног у време извршења дела, које су судски вештаци на различите начине изнели у допунским налазима и мишљењима од 16.11.2012. године и 24.03.2016. године, будући да су судски вештаци у том делу изашли из предмета вештачења, прекорачили своја овлашћења и доносили закључаке на које је једино суд овлашћен.

Суд је утврдио из изведенih доказа, да је окр. Стефановић Јован предметном приликом доведен без своје кривице у стање јаке раздражености. Наиме, јака раздраженост је правни појам и искључиво је на суду да цени да ли је она постојала код учиниоца у време извршења дела и да ли је услед ње учинилац предузео инкриминишуће радње, односно извршио дело. Судски вештаци су, у последњој допуни налаза и мишљења, у деловима за суд прихватљивим из горе наведених разлога, описали психичко стање окривљеног у време извршења дела, узимајући при том у обзир све околности под којима се догађај одиграо, које произлазе из доказа у списима предмета, и разложно објаснили од каквог су утицаја оне биле на способност окривљеног да схвати значај свога дела и управљања поступцима, те су имали у виду и од стране горе наведених сведока запажено стање и понашање окривљеног након извршења дела, што је у домену њихових овлашћења и струке, док је суд даље, имајући у виду наведене закључке вештака, али и све околности критичног догађаја у којима окривљени предузима инкриминишуће радње, поуздано утврдио да их је он предузео искључиво и једино услед јаке раздражености.

То што је од стране окривљеног Петриха и НН лица сачекан критичног дана и што су се они са њим физички обрачунала и нанели му телесне повреде уз упућивање вербалних претњи, како је све у изреци пресуде описано, довело је до тога да се окривљени нађе у стању снажне емоционалне напетости, прецизније постојеле су фазе експлозивног поремећаја свести критичном приликом, која би била одлика у медицинском смислу, патолошког афекта, а што је утицало на то да му свест и воља при предузимању радњи буду битно смањене, па из свега наведеног следи закључак суда да је окр. Јован Стефановић радње предузео у посебном афективном стању раздражености, која се у конкретном случају изражавала у лутњи, разјарености и гневу услед радњи које су према њему предузете, односно ово стање окривљеног је изазвано нападом и злостављањем од стране окривљеног Петриха, према коме је радње и предузео. Узимајући у обзир његово психичко стање у време извршења дела, односно степен смањене урачунљивости, као и драстичност предузетих радњи, суд је утврдио да је раздраженост је код окривљеног несумњиво била јака, тј. имала тражени интензитет у смислу одредбе члана 115 КЗ.

Ценећи даље исказе сведока [REDACTED] и [REDACTED], суд је њиховим исказима у претежном делу поклонио веру, а међусобне противуречности и извесне недоследности у исказима ових сведока, суд није приписао намери сведока да необјективно прикажу своја сазнања, већ искључиво изразито стресној и хаотичној ситуацији која се дешавала на лицу места. Тако је суд имао у виду наводе сведока [REDACTED] у делу где је сведок изјавила да је по покретима горњих делова тела, а с

обзиром да су лица стајала са друге стране возила, па их није могла директно видети. уочила да су окривљени Петрих и још једно лице оборили на земљу и шутирали окривљеног Стефановића, као и њене наводе да је критичном приликом чула један пуцањ, али је суд ипак становишта да је окривљени Стефановић испалио два пројектила из предметног пиштола, обзиром да је то писменим доказима и балистичким вештачењем неспорно утврђено, као и да је било више НН лица која су критичном приликом заједно са окривљеним Петрихом напали окривљеног Стефановића. Ово стога што је сведок [REDACTED] пре него што се повукла у други део фризерског салона, где због шока у коме се налазила, није чула ни један пуцањ, јасно видела групу од 3-4 момака (што је у сагласности и са наводима одбране окривљеног Стефановића), а сведок није имала нити један ваљан разлог да само у том делу догађај приказује другачије него што се исти заиста и додгио, тим пре што та друга лица, осим окривљеног Петриха, сведок претходно уопште није познавала.

Када је реч о исказима сведока [REDACTED] и [REDACTED], а који сведоци су у пријатељским односима превасходно са окривљеним Петрих Александром, суд је њиховим исказима у деловима битним за утврђивање чињеница релевантних за пресуђење у овој кривично правној ствари поклонио веру, налазећи да сведоци нису ишли за тим да окривљеном Петриху помогну у овом поступку, с тим што је суд имао у виду да су њихова сазнања у претежном делу посредна и накнадна, обзиром да нико од наведених сведока, а који су се критичном приликом налазили у играоници окривљеног Петриха, није чуо пуцњаву, видео тучу, нити било шта друго што се напољу дешавало (вероватно и због гласне музике у играоници), тако да су се пред судом изјашњавали искључиво о догађајима који следе непосредно после извршења кривичних дела, где су изнели сагласне наводе да је након критичног догађаја окривљени Стефановић ушао у играоницу са пиштольем у руци, присутним у локалу рекао да је убио Пику, те да је претио да ће и њих убити (посебно је претио сведоку [REDACTED]; куму окривљеног Петрих Александра), које је суд у прихватио, као што је прихватио и запажања сведока [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] о стању у којем се окривљени тада налазио, а што је све, како је горе већ образложено, било од утицаја на закључак суда да је окривљени дело извршио услед јаке раздражености изазване нападом и злостављањем окривљеног Петриха, а испољене у гневу и бесу.

Суд је посебно ценио исказ сведока [REDACTED], па исказу овог сведока није поклонио веру, у делу где је сведок навео да је видео како су се окривљени Петрих и окривљени Стефановић тукли песницама, да су обојица окривљених од удараца падали на земљу, али да су одмах устајали, те да нико други није заједно са окривљеним Петрихом тукао окривљеног Стефановића, пре свега имајући у виду да су овакви наводи сведока у супротности са наводима сведока [REDACTED] и [REDACTED], које су се као очевици догађаја о свим релевантним чињеницама догађаја недвосмислено изјасниле. Суд је становишта да је сведок [REDACTED] овакве наводе дао превасходно у циљу помоћи другоокривљеном Петрих Александру у кривичноправном смислу, посебно ако се има у виду да и описане повреде грудног коша које је критичном приликом задобио окривљени Стефановић, према медицинској документацији и вештачењу, упућују на закључак суда да исте нису могле настати само ударањем песницама, већ обарањем на земљу и шутирањем, а какве повреде, с друге стране, нису констатоване код окривљеног Петрих Александра.

Ценећи одбрану окривљеног Стефановић Јована, суд је, пре свега, прихватио одбрану окривљеног у погледу кривичног дела из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, у којој је окривљени признао извршење дела, односно да је критичном приликом неовлашћено носио предметни пиштоль, имајући у виду да је у том делу изнета одбрана окривљеног у сагласности са свим изведеним доказима, с тим што, као ирелевантне за доношење одлуке, није посебно ценио наводе окривљеног у којима је објашњавао разлоге који су довели до тога да критичном приликом носи предметно ватreno оружје, док је одбрани окривљеног у погледу кривичног дела из члана 115 КЗ само делимично поклонио веру, ценећи је на тај начин што је прихватио у њој изнете наводе који се односе на опис догађаја који су претходили извршењу предметних кривичних дела и на његов однос са окривљеним Петрихом, а делимично наводе који се односе на сам критични догађај, будући да су у прихваћеном делу наводи одбране окривљеног животни и логични, да је окривљени при изношењу ових навода и при суочењу са окривљеним Петрихом био уверљив, а посебно што је његова одбрана поткрепљена и исказима сведока [REDACTED] и [REDACTED], којим исказима сведока, као што је већ наведено и образложено, суд није имао разлога да не поклони веру. Међутим, део одбране окривљеног који суд није прихватио односи се на контекст догађаја у којем он из пиштола испаљује два пројектила у правцу окривљеног Петриха, будући да су у овом делу изнети наводи одбране окривљеног неживотни и неубедљиви, да окривљени у овом делу чак није био ни доследан у својој одбрани, а посебно што су његови наводи изнети у том делу у потпуној супротности са исказом сведока [REDACTED] [REDACTED], као и са материјалним доказима, односно траговима затеченим на лицу места и констатованим у службеној белешци о криминалистичко - техничком прегледу лица места, па је несумњиво да се у овом делу ради о неистинитој и исконструисаној одбрани окривљеног, управљеној ка побољшању свог процесног положаја, а што је желео да постигне очигледно неистинитим наводима да је пројектиле ка окривљеном Петриху испалио из пиштола још у време док напад на њега није у потпуности и коначно престао и то у правцу његових ногу, те да је наведене радње предузео док се налазио у страху за властити живот и да би напад окривљеног Петриха одбио, односно да би се одбранио, што у кривично - правном смислу значи да их је предузео у нужној одбрани. У тој основној тези окривљени је био доследан износећи одбрану током поступка, али није био доследан у интерпретацији околности у којима успева да се домогне пиштола који му се налазио у колима. Тако је у првобитној одбрани тврдио да је напад на њега престао на тај начин што је неко од нападача рекао да иде полиција, након чега су се нападачи разбежали, што је он, у временски определјеном тренутку од једне секунде, искористио да узме пиштоль из возила, када окривљени Петрих поново креће ка њему, уз претње смрћу њему и члановима његове породице, те он у описаним околностима, из наведених разлога и ка наведеном делу тела окривљеног Петриха, испаљује пројектиле. Међутим, у одбрани изнетој на главном претресу дана 27.02.2015. године окривљени Јован тврди да је пиштоль успео да узме из возила док је напад још увек трајао, односно, како је навео "док су га крвнички ударали", нападачи су тада, видевши пиштоль побегли, али је окривљени Петрих кренуо ка њему и то, како је окривљени тек у овој одбрани додао, са левом руком савијеном у лакту, којим наводом је желео да укаже на јасну намеру окривљеног Петриха да са нападом настави. Поред тога што је нежivotно да Петрих у тим околностима покушава да настави напад, нарочито што нема ништа од оруђа или оружја у рукама, како је окривљени Стефановић сам навео у својој одбрани, оно што у потпуност дискреditује одбрану окривљеног у овом делу, поред наведених недоследности, су наводи из исказа сведока

[REDACTED], очевидца догађаја, која је у свом исказу била одређена и јасна да је видела како окривљени Петрих бежи, а окривљени Стефановић јури за њим, након чега је чула пуцањ, а такви наводи овог сведока су у потпуном чињеничном складу и са траговима пронађеним на лицу места, тачније са две чауре испаљене из пиштола окривљеног Стефановића, које су пронађене при криминалистичко - техничкој обради лица места на две различите локације, како је суд утврдио из скице лица места и фотодокументације, из којих је стекао увид и у међусобни однос ова два трага, па како суд није имао нити један разлог да сумња да је до доласка службених лица Одељења за увиђајно - оперативне послове повређена аутентичност лица места, то локације затечених чаура одговарају местима испаљења пројектила од стране окривљеног Стефановића, те како је сведок [REDACTED], коме су предочене предметне фотографије, у свом исказу појаснио где је било паркирано возило окривљеног, те како је у близини тог места пронађена само једна чаура (означена као траг број 4), то је несумњиво да је окривљени тала, по узимању пиштола из возила, испалио само један пројектил, док је при испаљењу другог (означеног као траг број 2) већ био у покрету, односно удаљен од возила, чиме се поткрепљују наводи сведока [REDACTED] да је видела како он јури за окривљеним Петрихом, па све наведено несумњивим чини закључак суда да је напад на окривљеног Стефановића престао и да су сви нападачи, па и окривљени Петрих, кренули да се удаљавају са лица места, када окривљени Стефановић узима пиштол из возила и како је већ објашњено испаљује два пројектила из пиштола у правцу окривљеног Петриха, који се удаљава и који се у моменту испаљивања окреће, како сам наводи у својој одбрани. и тада, окренут предњом и десном бочном страном тела према устима цеви, задобија предметну прострелину, како је утврђено из комбинованог судско - медицинског и балистичког вештачења.

Управо на линији свега наведеног, посебно имајући у виду део тела у који је Александар Петрих погођен, за суд су неприхватљиви и наводи окривљеног Јована да је два метка испалио у правцу ногу окривљеног Петриха, односно сам контекст у којем пуца у правцу Петриха, који није онакав каквим је окривљени Стефановић желео да га представи у својој одбрани, те психичко стање у којем се налазио, доводе до несумњивог закључка суда да је окривљени Стефановић пуцао у правцу окривљеног Петриха не водећи рачуна у који део тела би га метак евентуално могао погодити. О поузданости овог закључка говори и чињеница да се све дешавала на малом простору, тј. да међусобно растојање између окривљених у моменту испаљивања пројектила није било велико, што је суд утврдио из скице лица места и фотодокументације, као и навода из исказа сведока [REDACTED], који је појаснио и да траг крви (означен као траг број 3) одговара месту где је затекао Александра Петриха како лежи. Поред тога, суд није прихватио ни наводе одбране окривљеног Стефановића да је након критичног догађаја отишao до играонице окривљеног Стефановића да би запосленима казао да зову хитну помоћ, будући да су они у супротности са исказима свих сведока који су се у играоници налазили, а које исказе је суд оценио на горе наведен начин. Суд је на kraју имао у виду, да је у завршној речи, бранилац окривљеног Стефановић Јована изјавио да не osporava чињенично опис ни правну квалификацију преквалификованог оптужног акта, а са чиме се сагласио и сам окривљени Јован, чиме је суд утврдио да је окр. Стефановић Јован признао извршење кривичног дела како је наведено у изреци пресуде.

Ценећи одбрану окривљеног Петрих Александра, суд истој није у већем делу поклонио веру, налазећи да је нелогична и неживотна, те по оцени суда управљена на избегавање властите кривице, обзиром да многи битни наводи његове одбране нису

поткрепљени ни једним писменим доказом, вештачењем или прихваћеним наводима сведока у овом кривичном поступку. Тако, суд није прихватио наводе окривљеног Петриха да се са окривљеним Стефановићем само „песничко“ и то само зато јер је њега окривљени Стефановић први ударио песнициом, да би их убрзо затим сведок Борота Горан раздвојио, имајући у виду да из дела исказа сведока [REDACTED] и исказа [REDACTED] произлази управо супротно, односно да је окривљени Петрих заједно са НН лицима непосредно пре узимања пиштола од стране окривљеног Стефановића, истог шутирао и то у дужем временском периоду, док се овај налазио на земљи.

Прелазећи на психички однос окривљеног Стефановић Јована према учињеном делу из члана 115 КЗ, а имајући у виду овако утврђено чињенично стање, те на наведени начин оцењен налаз и мишљење комисије судских вештака др Александра Милошевића и Наде Јанковић и њихове допуне, као и године живота окривљеног и стечено искуство, суд је закључио да је способност окривљеног да схвати значај свог дела и могућност да управља својим поступцима у време извршења дела била битно смањена и да је окривљени у таквом стању битно смањене урачуњивости кривично дело извршио са евентуалним умишљајем као обликом кривице, дакле свестан да може учинити дело, па је на то пристао, будући да је у правцу Александра Петриха испалио два пројектила из пиштола, не водећи рачуна у који део тела би испаљени пројектили могли евентуално да га погоде, па иако није имао директан умишљај усмерен на то да лиши живота окривљеног Петриха, окривљени Стефановић је услед јаке раздражености у коју је доведен без своје кривице нападом и злостављањем окривљеног Петриха, због кулмилиране љутње и беса, свестан да испаљивањем пројектила у правцу окривљеног Петриха, истог може погодити, у пределу виталних органа (што се и дододило), те да га тако може лишити живота, и на ту последицу пристао, стим што само правовременом реакцијом лекара до смртног исхода није дошло, због чега је дело остало у покушају из чл.30КЗ.

Суд је, у оквиру својих законских овлашћења, у изреци пресуде, у чињеничном опису кривичног дела убиства на мах у покушају, определио тачан облик умишљаја окривљеног Стефановића, који у изреци оптужног акта није био определен, не повређујући на тај начин идентитет оптужног акта, нити прекорачујући оптужбу, а све у складу са утврђеним чињеничним стањем.

Кривично дело убиство на мах из чл.115КЗ прописује "Ко другог лиши живота на мах доведен без своје кривице у јаку раздраженост нападом, злостављањем или тешким вређањем од стране убијеног. Казниће се затвором од једне до осам година". Ово дело је једно од лакших, има сва обележја као из дела из члана 113КЗ., Међутим, противправно лишавање живота другог лица праћено је и посебним привилегијућим околностима које га чине лакшим од обичног убиства. Те околности су следеће:1.да је учинилац у моменту извршења дела био у стању јаке раздражености,2.да је у такво стање доведен без своје кривице нападом или тешким вређањем и 3.да је убиство извршено на мах.

Раздраженост је посебно афективно стање личности које се може изражавати у узбуђењу, љутњи, разјарености, гневу и слично. У оваквом стању способност за схватање и одлучивање је у већој или мањој мери умањено, што утиче на понашање личности.

За постојање дела није довољна свака раздраженост на страни учиниоца, треба да је реч о јакој раздражености, како је суд овде утврдио из напред изведенih и

образложених доказа. Стане јаке раздражености код убиства треба да је настало као последица нескривљеног напада, злостављања или тешког вређања од стране убијеног. Напад и злостављање треба да се чини од стране особе које је касније лишено живота. Основно је да се на овај начин код учиниоца ствара стане јаке раздражености, што значи да између напада и оваквог афектног стана мора постојати каузални однос. Учинилац убиства не сме бити крив за напад, злостављање, што је суд овде утврдио. Убиство треба да се врши на мањем непосредно после напада, злостављања и за време док код учионица траје стане јаке раздражености. Убиство на мањем је умишљајно лишавање живота другог лица. Према томе кривична одговорност за ово дело мора се заснивати на свести учиниоца да друго лице лиши живота и на хтењу, пристајању да се проузрокује та последица. Покушај овог кривичног дела је кажњив по општим одредбама чл.30КЗ и он би постојао, када под околностима напред описаним под 1.2 и 3 би била преузета радња усмерена на лишавање живота нападача, али није проузрокована последица смрти, што је суд овде утврдио, како је напред наведено и детаљно образложено.

Из напред изведенih доказа а ценећи и у том делу психички однос окривљеног према другом делу, прецизније делу из чл.348 став 4 у вези става 1КЗ, суд је утврдио да је окривљени Стефановић Јован у време извршења кривичног дела несумњиво знао да је забрањено да са собом носи ватreno оружје, па је упркос томе са собом носио пиштоль марке [REDACTED] калибра 7,62 mm, фабрички број [REDACTED] при том знајући да нема дозволу надлежног државног органа, чак ни за држање истог, а камоли за његово ношење, па је ово кривично дело окривљени извршио са директним умишљајем као обликом кривице, савестан свога дела и хтео његово извршење.

Надаље, подводећи утврђено чињенично стане, као и психички однос учиниоца према извршеном делу под правну норму, односно вршећи правну квалификацију у погледу кривичног дела а тиме и радњи које је предузeo другоокривљени Петрих Александар, суд је утврдио да су се у радњама окривљеног Петрих Александра стекла сва законска обележја кривичног дела насиљничког понашања из члана 344 став 2 у вези става 1 КЗ, обзиром да је утврђено да је окривљени Петрих злостављањем другог и вршењем насиља према другом, заједно са НН лицима, значајније угрозио спокојство грађана, те уз то, са свесним нехатом, нанео лаку телесну повреду окривљеном Стефановићу како је наведено у изреци пресуде, што је суд утврдио из напред изведенih и образложених доказа, да се не би понављао.

Из свега напред наведеног суд је из изведенih доказа утврдио да је радњама окривљеног Петрих Александра значајније било угрожено спокојство грађана, суд је пошао од одређења угрожавања спокојства грађана као изазивања осећаја личне и имовинске несигурности, када угрожена лица више немају онај мир који је неопходан за уредан и нормалан живот, па је овакво његово дефинисање довео у контекст са чињеницом да су у конкретном случају радње злостављања и вршења насиља извршене на јавном месту и у доба дана, око 15,30 часова, када је очекивано да се на њему налази већи број грађана, у непосредној близини већег броја локала, у којима се налазио већи број људи, да су те радње над окривљеним Стефановићем трајале пет минута и да је он све време вриштао, због чега је радница овде сведок [REDACTED], како је детаљно описала, молила Петрих Александра да више не ударају окр. Јована, а нашта се исти није обазирао. Иста је навела да су се у салону тада налазиле две муштерије, те да је због свега, очигледно узнемирана оваквим дешавањем, док чује окр. Јована да вришти, док га окр. Петрих Александар и НН лица ударају, позвала хитну помоћ, а о чему

сведочи и очигледно уплашена догађајем и јако узнемирена радница [REDACTED], која је по начину како су прилазили окр. Јовану, закључила да ће се нешто десити, који су бржим и трчећим ходом прилазили овде окр. Јовану, због чега је побегла у салон, прецизније у други део салона, да би јој [REDACTED] рекла да зове Хитну помоћ а што је у међувремену [REDACTED] урадила, па је суд из овако изведенih доказа, утврдио чињенично стање како је наведено у изреци пресуде, при том имао у виду и њихов интензитет угрожавања спокојства грађана, као и садржину упућених претњи окривљеног Петриха окривљеном Стефановићу, што све скупа поузданим чинима закључак суда да је њима значајније било угрожено спокојство грађана, да су сви они грађани који су били у близини лица места могли да чују окривљеног Стефановића како вришти, претње које му се упућују, или да виде узнемирујуће сцене насиља над њим.

Суд је имао у виду да је тужилаштво ставило на терет окр. Петрих Александару и да је поред напред наведеног, да је теже реметио јавни ред и мир, али је нашао да из изведенih доказа је утврђено да је значајније угрожавао спокојство грађана, због чега је из изреке пресуде избрисао "теже реметио јавни ред и мир", сматрајући да тиме није прекорачио оптужни акт, нити повредио идентитет истог, већ да је из изведенih доказа само утврдио чињенично стање и определио се за једну од алтернативно датих последица оваквих радњи окр. Петрих Александра, због чега је одлучио као у изреци пресуде.

Ценећи психички однос окривљеног Петрих Александра према учињеном делу, а имајући у виду комплетно утврђено чињенично стање, суд је закључио да је окривљени Петрих Александар могао да схвати значај свога дела и управља својим поступцима, те да је несумњиво био свестан чињенице да својим понашањем, заједно са НН лицима, зlostавља и врши насиље према другоме овде Стефановић Јовану, да тиме значајније угрожава спокојство грађана, те да је то хтео, па је у односу на наведено поступао са директним умишљајем као обликом виности, док је у односу на квалификован облик става 2 истог члана повреде које је окривљени Стефановић задобио критичном приликом, био свестан да замахнутим ударцима руку и ногу може окривљеном Стефановићу нанести лаке телесне повреде, у виду прелома седмог ребра са леве стране, нагњечине грудног коша, али је олако држао да до тога неће доћи, па је у односу на наведене повреде окривљени Петрих Александар радије предузeo са свесним нехатом као обликом виности.

Суд је као непотребан одбио предлог браниоца окривљеног Петрих Александра, адвоката Александра Панчевског, да се изврши допунско медицинско вештачење Петрих Александра, којим би се одредио механизам настанка периоорбиталног хематома код окривљеног Петриха, имајући у виду да се судски вештак др Душан Дуњић на главном претресу од 21.06.2012. године, и то на питање овог браниоца, изјаснио о могућим механизмима њеног настанка, уз појашњење да због тога што у медицинској документацији није било детаљнијег описа ни он не може о томе да се детаљније, односно прецизније изјасни, па имајући у виду сав стручни кредитилитет и искуство наведеног вештака, несумњиво је да се новим медицинским вештачењем на ову околност не би добио неки поузданiji закључак о механизму настанка те повреде, већ би се новим вештачењем само пролонгирало окончање кривичног поступка.

Правно квалификујући овако утврђено чињенично стање, суд је нашао да су се у недозвољеним радњама окривљеног Стефановић Јована стакла сва битна обележја,

како субјективна тако и објективна обележја, кривичног дела убиство на мах у покушају из члана 115 у вези члана 30 КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, а у недозвољеним радњама окр. Петрих Александра сва битна обележја, како субјективна тако и објективна, кривичног дела Насилничког понашања из чл.344став 2 у вези става 1КЗ, па је суд овде окривљене осудио како је наведено у изреци пресуде.

Одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју треба изрећи правоокривљеном Стефановић Јовану, суд је ценио све околности из члана 54 Кривичног законика, које утичу на то да казна буде већа или мања, па је од олакшавајућих околности, а које је суд **сходно** чл. 56 и 57 КЗ, ценио као нарочито олакшавајуће, обзиром на њихов број, природу и интензитет, наиме, суд је од олакшавајућих околности које је ценио као нарочито олакшавајуће околности имао у виду, да је исти неосуђиван, да је породичан човек, отац двоје малолетне деце, коректно држање пред судом, протек времена од извршења кривичног дела, његово здравствено стање након извршења дела, те ценећи чињеницу да је критичном приликом оптужени био у стању битно смањене урачунљивости, да је без своје кривице доведен у стање јаке раздражености и да је дело извршено на мах, па имајући у виду све напред наведено, суд је овлашћен да у датој ситуацији оптуженом казну ублажи прописане у члану 57КЗ. Суд није нашао отежавајуће околности на страни окр. Стефановић Јована, па је окривљеном Стефановић Јовану претходно утврдио појединачне казне затвора и то применом одредби чл.56 став I и 57 КЗ казну ублажио тако што је претходно утврдио појединачне казне затвора, тако што му је за кривично дело из члана 115 у вези чл.30КЗ претходно утврдио казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, а за кривично дело из чл.348 став 4 у вези става 1КЗ, казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, па га је даљом применом одредбе члана 60 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју казну му је на основу одредбе члана 63 КЗ урачунао време проведено у притвору, почев од 24.11.2011.године, када је лишен слободе, па до 05.04.2012.године, када је пуштен на слободу, налазећи да ће се овако одмереном казном, по мери и врсти, у потпуности остварити сврха кажњавања, како са аспекта генералне, тако и са аспекта специјалне превенције.

Суд сматра да је овако одмерена казна затвора у свему сразмерна тежини извршеног кривичног дела, личности оптуженог као извршиоца, те да ће се њом у потпуности остварити како сврха специјалне превенције, сврха кажњавања из чл. 42КЗ, тако и сврха генералне превенције из чл.4 КЗ, дакле како специјалне превенције да у будуће не врши друга кривична дела, тако и генералне превенције у смислу сузбијања вредности којима се повређују или угрожавају добра заштићена кривичним законом.

Одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју треба изрећи другоокривљеном Петрих Александру, суд је ценио све околности из члана 54 Кривичног законика, а које су од утицаја на то да казна буде већа или мања, па је окривљеном Петрих Александру од олакшавајућих околности узео у обзир ранију неосуђиваност, његове личне и породичне прилике – конкретно чињеницу да је отац једног малолетног детета, док отежавајуће околности на његовој страни безобзирност и бахатост,што је још једна од најружнијих слика на јавним местима. Ценећи све напред наведене околности, степен друштвене опасности извршеног кривичног дела, наступеле последице и изразито висок степен кривице и безобзирност окривљеног,

обзиром да се окривљени Петрих и пре критичног догађаја у више наврата у присуству већег броја лица такође насиљнички понашао према окривљеном Стефановићу, те имајући у виду и прописану кривичну санкцију, суд закључио да се у конкретном случају, сврха кривичне санкције и сврха кажњавања предвиђена чланом 4 и 42 Кривичног законика, могу постићи само изрицањем ефективне казне затвора, па је применом одредби члана 1, 4, 42, 45 и 54 Кривичног законика окривљеног Петрих Александра осудио на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, налазећи да ће се овако одмереном казном по мери и врсти, у потпуности остварити сврха кажњавања, како са аспекта генералне тако и са аспекта специјалне превенције.

Како је окривљени Стефановић Јован оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, то је суд, на основу одредбе члана 348 став 5 КЗ, а у вези члана 87 Кривичног законика, према окривљеном Стефановићу изрекао меру безбедности одузимања предмета и то пиштоль марке [REDACTED] калибра 7.62 mm, фабрички број [REDACTED] имајући у виду да је законом предвиђено обавезно одузимање истих.

На основу члана 264 у вези члана 261 ЗКП-а, суд је обавезао окривљене Стефановић Јована и Петрих Александра да суду надокнаде трошкове кривичног поступка – судског паушала и то свако од њих у износу од по 3.000,00 динара, у року од 15 дана, од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док их је у преосталом делу ослободио обавезе плаћања трошкова поступка, имајући у виду њихове имовинске прилике, јер би плаћањем истих била угрожена, како њихова егзистенција, тако и егзистанција лица која су по закону дужни да издржавају.

Приликом доношења ове одлуке, суд је имао у виду и друге изведене доказе као и наводе странака, али је с обзиром на утврђено чињенично стање, наведене законске прописе, као и заузето правно становиште суда, нашао да исти нису од утицаја на евентуално другачије одлучивање у овој кривичноправној ствари.

ЗАПИСНИЧАР
Биљана Живковић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Владета Јовановић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба
Апелационом суду у Београду, у року од 15 дана
од дана пријема писменог отправка исте, а преко овог суда.